

”Det gäller att ha lite fantasi”

- En intervjustudie om idrottslärares arbete med
integrering av nyanlända elever.

Ida Mannil och Ida Alé Svensson

GYMNASTIK- OCH IDROTTSHÖGSKOLAN
Självständigt arbete grundnivå 11:2016
Idrott och hälsa 120hp 2013-2016
Handledare: Bengt Larsson
Examinator: Suzanne Lundvall

Sammanfattning

Syfte och frågeställningar

Syftet är att undersöka hur idrottslärarna arbetar för att integrera nyanlända elever.

- Hur uppfattar lärare i ämnet idrott och hälsa att de arbetar med integrering av nyanlända elever?
- Vilka utmaningar finns i att arbeta med integrering av nyanlända elever?

Metod

Genom ett obundet slumpmässigt och ett handplockat urval genomfördes fyra intervjuer med fyra lärare. Våra intervjufrågor hade en låg grad av strukturering för att kunna ge mer innehållsrika svar. Vi hade frågor förberedda inför varje intervju som leddes av följdfrågor som kunde variera beroende på vem vi intervjuade. Intervjuerna spelades in och transkriberades efteråt och kategoriserades utifrån våra frågeställningar. Som analysverktyg har vi använt oss av begreppet *transaktion*.

Resultat

I resultatet framkommer hur intervjuade lärare uppfattar sig arbeta med integrering av nyanlända elever, t.ex genom sänkta krav. Lärarna upplever sig fått lite utbildning från genomförd lärarutbildning i hur de ska arbeta med detta område. Alla lärare nämner överlag samma svårigheter som kan finnas när det kommer till att integrera nyanlända elever och ger flera konkreta förslag på att arbeta för att lösa dessa. Majoriteten av lärarna upplever sig kunna dra fördel av de nyanlända elevernas kunskaper och erfarenheter för att berika sin egen undervisning i idrott och hälsa. Majoriteten ser även idrotten som en positiv arena för integration.

Slutsats

Studien visar på att lärarna överlag är positivt inställda till integrerande arbete för nyanlända elever i idrottsundervisningen. Det finns flera utmaningar och det kräver tålamod, förståelse och en del fantasi för att arbeta fram lösningar. Bland annat kan olika normer kopplat till idrott som finns bland de olika religionerna, den spridda idrottserfarenheten bland eleverna och språkskillnader vara en utmaning att få alla elever att nå kunskapskraven. Detta kräver att läraren måste tänka om gällande betygssättning och bedömning. Alla lärare påpekar att undervisning saknades kring denna fråga under deras egen utbildning. Lärarna har själva fått konstruera arbetssätt och testa sig fram, vilket har varit en större utmaning än om de från början haft pedagogiska verktyg från lärarutbildningen att tillämpa i undervisningen.

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	1
1.1 Introduktion.....	1
1.2 Bakgrund	1
1.2.1 Nyanlända i Sverige	1
1.2.2 En skola för alla.....	2
1.2.3 Etnicitet och mångkultur	2
1.2.4 Språk.....	4
1.2.5 Religion i idrott och hälsa	5
1.2.6 Idrottsvanor bland ungdomar	6
1.2.7 Att som lärare förstå en elev	6
1.3 Tidigare forskning.....	7
1.3.1 Skolinspektionen	7
1.3.2 Idrott som integrationsarena.....	8
1.3.3 Elevers möte med idrott och hälsa	9
1.3.4 Kunskapskrav och anpassad undervisning.....	10
1.4 Teoretisk utgångspunkt	11
1.4.1 Transaktion.....	11
1.4.2 Inkludering och integrering.....	11
2. Syfte och frågeställningar.....	13
2.1 Syfte	13
2.2 Frågeställningar.....	13
3. Metod	14
3.1 Metodval.....	14
3.2 Urval.....	14
3.3 Genomförande.....	15
3.4 Datainsamling och databearbetning	16
3.5 Validitet och reliabilitet.....	16
3.6 Etiska överväganden	17
4. Resultat.....	18

4.1 Lärares arbete med integrering.....	18
4.1.1 Metoder och arbetssätt	18
4.1.2 Elevernas erfarenhet.....	19
4.1.3 Idrott som integrationsarena.....	20
4.1.4 Lärarutbildningen	21
4.1.5 Analys av frågeställning 1	21
4.2 Utmaningar.....	22
4.2.1 Språk.....	22
4.2.2 Simning	23
4.2.3 Vintersport och friluftsliv.....	24
4.2.4 Bedömning	25
4.2.5 Religion	25
4.2.6 Analys av frågeställning 2.....	26
4.3 Resultatsammanfattning	27
5. Diskussion	28
5.1 Resultatsdiskussion	28
5.1.1 Språk.....	28
5.1.2 Lärarutbildningens betydelse	28
5.1.3 Religion	30
5.1.4 Förståelse.....	30
5.1.5 Idrott som integrationsarena.....	31
5.2 Metoddiskussion.....	33
5.3 Slutsats	34
Käll- och litteraturförteckning.....	36

Bilaga 1 Litteratursökning

Bilaga 2 Intervjufrågor

1 Inledning

1.1 Introduktion

På hemsidan skolvärlden.se har Åsa Larsson (2016) skrivit artikeln ”De använder idrott som verktyg för integration”. Artikel handlar om hur lärare på en skola i Älmhult har använt idrotten som hjälp för att ge nyanlända elever en bra start i den svenska skolan. Skolan har valt att ta hjälp av lokala idrottsföreningar för att introducera olika idrotter för nyanlända elever och det har fått positiva resultat. De resultat som presenteras visar på att elevernas språk har förbättras och dessutom har klassen fått en bättre sammanhållning och gemenskap. Här ska påstrykas att idrotten är en bra plats för integration och som blivande lärare i idrott och hälsa vill vi undersöka vilka fler arbetssätt lärare kan använda sig av för att integrera nyanlända elever. Ovanstående arbetssätt är ett bra exempel på hur idrottsläraren kan arbeta för att integrera nyanlända elever – Men det behövs fler exempel. Vi upplever att dagens lärarutbildning idag inte berör ämnet i särskilt hög grad. Med tanke på att invandringen idag är otroligt hög och vi blir ett mer och mer mångkulturellt land är detta en högst aktuell fråga. Alla elever är olika, det får vi lära oss under lärarutbildningen. Vi får också lära oss hur vi ska bemöta elevernas olikheter vad gäller kön, funktionsnedsättning, diagnos etc. Vad vi däremot står utan är kunskap om hur vi ska bemöta elever som kliver in i en helt ny värld där språket, miljön, normer och kulturen är annorlunda.

I den här studien har vi valt att intervjua idrottslärare i Sverige och Finland om hur de upplever sig arbeta med att integrera nyanlända elever i sin undervisning, om de har med sig kunskap från tidigare lärarutbildning eller om de själva har fått hitta arbetssätt. Vi diskuterar även vilka utmaningar lärarna kan möta samt hur dem arbetar för att ta sig an dem. Studiens syfte är inte att jämföra länderna i metoder och arbetssätt.

1.2 Bakgrund

1.2.1 Nyanlända i Sverige och Finland

Under 2015 sökte ca 160 000 människor asyl i Sverige. Det är en fördubbling från 2014 då siffran låg på ca 80 000 (migrationsverket 2016). Av dessa ca 160 000 var 35 369 ensamkommande barn. I Finland var det totalt 32 476 människor som sökte asyl 2015. Av

dessa asylsökande var det 23 procent som fick beslut varav 22 procent av besluten, 1628 personer totalt, gav ett positivt besked om uppehållstillstånd (migri.fi 2015).

Ett ensamkommande barn är en person under 18 år som söker asyl utan sina föräldrar eller annan vårdnadshavare (migrationsverket 2016). Dessa barn är människor som måste in i den svenska skolan så fort som möjligt för att kunna bygga en grund för sig själva och sedan bli en del av det svenska samhället. En nyanländ elev avses som en elev som inte har svenska som modersmål och som inte heller behärskar det svenska språket (skolinspektionen 2009, s. 6).

1.2.2 En skola för alla

Skolan i Sverige har en värdegrund som innebär att skolan är för alla och att alla ska bli likabehandlade. Det innebär att alla elever, oavsett bakgrund, kön, religion och så vidare ska ha samma rättigheter och behandlas likadant. I läroplanen för grundskolan (Lgr 11) tar man upp detta på följande sätt: ”Ingen ska i skolan utsättas för diskriminering på grund av kön, etniskt tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, könsöverskridande identitet eller uttryck, sexuell läggning, ålder eller funktionsnedsättning eller för annan kränkande. Sådana tendenser ska aktivt motverkas”(Skolverket 2011).

Håkan Larsson skriver om likabehandling och vad likabehandling verkligen innebär. Han poängterar att alla elever ska ha lika villkor i skolan, inte nödvändigtvis att vi ska behandlas lika och på exakt samma sätt. Han menar att man inte ska försöka generalisera alltför mycket, utan istället försöka förbise det. Man måste därför ta bort fördomar om hur man eventuellt är om man till exempel tillhör en viss ”grupp”, till exempel elever med funktionshinder. Det är individen som ska ligga i fokus och inte kön eller något annat. (Larsson & Meckbach 2012, s. 234)

1.2.3 Etnicitet och mångkultur

Att integrera nyanlända elever i idrottsundervisning kan ses som en utmaning för pedagogen i fråga. Förutom språkskillnader så kommer pedagogen stå inför möten med elever som tidigare inte stött på ämnet eftersom det i många länder inte ens förekommer undervisning i idrott och hälsa. I vissa länder kan läroplanen nämna ämnet men undervisningen är bristfällig eller existerar inte alls (Marshall & Hardman 2000). Alltså kan kunskaper och erfarenheter variera beroende på vilket land eleven tidigare gått i skola i. Idrott är dock något som

majoriteten av de nyanlända eleverna har någon form av, oberoende om det skett på gården hemma eller i skolidrotten. Som lärare är det viktigt att ha förståelse för de kulturella skillnader som kan förekomma bland eleverna. Vissa av de aktiviteter som finns i de svenska läroplanerna har en del elever inte tidigare kommit i kontakt med eller kan vara svåra för eleverna att överhuvudtaget delta i (Hertting & Karlefors 2011). De aktiviteter det främst kan handla om är vinteraktiviteter, dans (kulturella former), simning. För att som ledare för dessa barn skapa en trygg miljö kan inte bara krav ställas på att dem ska klara dessa uppgifter utan det måste hittas en balans mellan tidigare erfarenhet/upplevelser och den nya miljön. En elev som nyligen kommit till Sverige bär med sig både hinder och möjligheter i/för den svenska idrottsundervisningen. Hinder som till exempel liten erfarenhet av vissa aktiviteter men även möjligheter som faktiskt kan berika den svenska idrotten genom ett nytänkande vad gäller aktiviteter eller idrottsformer. Genom att som ledare både förstå hinder och möjligheter nyanlända elever bär med sig kan en mötesplats skapas där alla barn och ungdomar kan delta (Hertting & Karlefors 2011).

Ofta kan det bli så att man fokuserar för mycket på problematiken kring nyanlända elever. Man borde istället även fokusera på vilken tillgång en klass med många kulturer kan ha. Ett mångkulturellt klassrum är på ett sätt precis som vilket klassrum som helst, och på ett sätt annorlunda. Eleverna har samma mål och samma behov av att utvecklas och lära sig, oberoende vilken klass man går i. Men i en klass med flera olika kulturer kan man få en bredare syn och större erfarenhet av ett innehåll. Som lärare kan man utnyttja detta och se ett mångkulturellt klassrum som en tillgång, istället för något svårt. Eftersom det kan finnas många olika slags erfarenheter av olika slag, kan saker och ting ses på ett mer mångdimensionellt sätt och kan på så sätt vara mer berikande för både lärare och elever. (Lendahls, Nordheden & Stålstedt 1990, s.24).

I och med att cirka 10 procent av hela Sveriges befolkning är födda i ett annat land, kan man säga att Sverige är ett mångkulturellt land. Utöver detta har dessutom 8 procent minst en av sina föräldrar som är födda utomlands. (Larsson & Meckbach 2012, s.242)

Enligt Håkan Larsson så säger kanske inte dessa siffror så mycket egentligen, förutom att vi har ett mångkulturellt samhälle. Det är bra att konstatera att såhär är det, men det är också viktigt att man inte lägger alltför stor vikt vid de olika etniska grupperna. Håkan Larsson menar att många gånger tänker vi för mycket på deras bakgrund och traditioner, och att dessa

traditioner inte skulle lämpa sig här i Sverige och i vår kultur. Här menar Larsson att man istället borde tänka att det bara är ett annorlunda sätt att tänka. Alltså inte lägga alltför stort fokus kring det. Man ska alltså inte som lärare tänka hur man ska försöka omvandla eleven med en annan bakgrund och tänka på ett mer ”svenskt” sätt, utan man ska försöka förstå vilka erfarenhet han eller hen har och därefter försöka förstå elevens uppfattning om saker och ting. (Larsson & Meckbach 2012, s. 243)

En intressant aspekt när det kommer till etnicitet i ämnet idrott och hälsa, är attityden och inställning till ämnet och hur det eventuellt kan skilja sig mellan ungdomarna beroende på vilken bakgrund man har. Dock verkar inte inställningen till ämnet idrott och hälsa ha så stor betydelse av varifrån man kommer. Det som däremot kan ha betydelse är ens socioekonomiska status, kön och religion. Dessa faktorer kan i sin tur vara kopplade till etnicitet. (Larsson & Meckbach 2012, s. 244)

1.2.4 Språk

Språket är en stor del av vem vi är. Utan språk kan vi inte kommunicera och utan kommunikation skulle vi inte kunna ha några mänskliga relationer. Språket är som en länk mellan oss människor. (Skutnabb-Kangas 1986, s. 13)

Varje land och kultur har olika språk. Mellan språken finns olikheter som skiljer sig beroende på vad som är viktigt i ett visst land eller i en viss folkgrupp. Till exempel samerna har många flera olika ord för ordet snö. Och det är bara samerna själva som vet hur ordet ska användas rätt och vilket typ av ord för snö som ska användas i ett visst sammanhang. I varje språk och kultur utvecklar vi ord som behövs för att diskutera. (Skutnabb-Kangas 1986, s. 15-16)

Modersmålet är en del av människan, något man identifierar sig själv med. Varje människa har rätt till sitt eget modersmål och man ska inte på något sätt bli diskriminerad för sitt språk. Det finns något som kallas institutionell rasism, vilket innebär att man inte får använda sitt egna språk i officiella sammanhang. I praktiken innebär det att de lagar som finns och olika officiella platser, till exempel skolan, inte gett rätt till att barn ska få lära sig sitt modersmål och inte haft möjlighet att få använda det och identifiera sig med det. (Skutnabb-Kangas 1986, s. 31-32)

Det finns även ett annat begrepp, kulturell rasism, som innebär att ”de attityder, normer, värderingar och föreställningar, som är en del av ett samhälles sätt att uppfatta sig självt och

andras människor/grupper/länder och deras kulturer på. Mycket av den kulturella rasismen är nedfällt i språket”.(Skutnabb-Kangas 1986, s. 33)

1.2.5 Religion i idrott och hälsa

När nyanlända flyktingbarn- och ungdomar kommer till skolan och man möter elever med invandrabakgrund i undervisningen, finns ofta olika religioner bland eleverna.

Läroplanen tar upp att skolan ska vara icke-konfessionell, och ”det får inte förekomma religiösa inslag”. Religiösa högtider såsom påsk och jul ska däremot behandlas i undervisningen i skolan. Skolan har inte rätt att påverka elevernas trosuppfattning och därför är det viktigt att skolan har en neutral inställning vid olika samlingar och högtider. Man kan besöka kyrkor, synagogor och likande, men det ska då ske på ett ”neutralt” sätt och vara en del av undervisningen. (Skolverket 2012, s. 1)

När det då kommer till religion i ämnet Idrott och hälsa finns det inga större problem som brukar uppstå. Oberoende vilken typ av religion man har, brukar eleverna kunna delta i idrottsundervisningen. Det finns dock vissa uppfattningar inom olika religioner som kan få vissa konsekvenser för deltagandet i idrotten. Detta gäller oftast flickor. Klädsel och att det finns pojkar runtomkring som kan titta på en är faktorer som kan påverka flickornas deltagande i idrottsundervisningen. (Larsson & Meckbach 2012, s. 245)

Ett typiskt exempel på när en sådan situation kan uppstå är vid simundervisningen. Simundervisningen är svår just för att man måste ta i beaktande delvis religionen men också kunskapskraven i simning. Här måste man som lärare försöka finna praktiska lösningar som tar i beaktande båda aspekterna. (Larsson & Meckbach 2012, s. 245)

Undervisningen går även att anpassa i till exempel dansundervisningen. Flickor kan ofta känna sig obekväma att dansa tillsammans med pojkarna, speciellt när det kommer till kroppskontakt och att hålla i varandra. Här kan man enkelt bryta de traditionella könsrollerna genom att låta eleverna dansa flicka-flicka och pojke-pojke. Man behöver heller inte välja pardans i sin undervisning, det finns mängder av danser och dansövningar där man kan dansa helt själv. (Huitfeldt 2016, s. 90)

1.2.6 Idrottsvanor bland ungdomar

När det gäller idrottsvanor bland våra ungdomar kan det finnas skillnader mellan svenska ungdomar och ungdomar med annan utländsk bakgrund. Överlag har invandrare en ganska hög deltagning visar forskning från Statistiska centralbyrån. Om man är född i Europa, utanför Europa eller i Sverige har dock stor betydelse för utövande av föreningsidrott. Ungdomar som är födda i Sverige deltar mer i föreningsidrott än ungdomar födda utanför Europa. Också bland könen finns det kraftiga skillnader. Flickor med invandrabakgrund utövar föreningsidrott i betydligt mindre utsträckning än pojkar som har invandrabakgrund. (Larsson & Meckbach 2012, s. 234)

När det kommer till val av sport verkar det finnas både likheter och skillnader mellan grupperna. Vissa sporter är populära både bland ungdomar med utländsk bakgrund och ungdomar med svensk bakgrund, till exempel basket, fotboll och innebandy. Andra sporter som är stora i Sverige, såsom ishockey och golf, är dock inte lika vanliga bland ungdomar med utländsk bakgrund. (Larsson & Meckbach 2012, s. 234)

1.2.7 Att som lärare förstå en elev

När man flyr från sitt land innebär det ofta att man kommer från något tungt och svårt. De barn och ungdomar som kommer som nyanländ till Sverige har ingen trygghet med sig och står ofta osäkra inför framtiden, vissa kanske till och med kommer ensamma utan föräldrar. Detta påverkar sannerligen även deras möte med skolan. En orolig person sover ofta sämre och bara det påverkar hur väl man kan prestera i skolan. (Huitfeldt 2016, s. 88)

Det är därför extra viktigt att skapa trygghet för dessa elever. Som lärare bör man vara medveten om varifrån eleven kommer, hur hans eller hennes bakgrund ser ut så att man kan ha förståelse för elevens situation genom att lägga realistiska mål och skapa en miljö som känns trygg och trivsamt. (Huitfeldt 2016, s. 88-89)

Barn och ungdomar som är uppväxta i krig löper större risk för kriminell och antisocial utveckling. Man kan också se en ökad risk för att drabbas av andra typer av psykisk ohälsa. Ibland kan även personen drabbas av posttraumatiskt stressymptom. Tillståndet innebär att man plågas av så kallade återupprepningar av den traumatiska händelsen. Detta tar sig uttryck i till exempel mardrömmar, minnesbilder eller i fysiologiska reaktioner. Även vissa situationer som kan på ett eller annat sätt påminna om den traumatiska händelsen kan vara

obehagliga och skapa stor oro. Detta tillstånd medför att personen kan ha svårt att fungera normalt i vardagen och i skolmiljö kan skolprestationerna bli lidande. Intresset för att göra något överhuvudtaget är ofta ordentligt minskat. Symtombilden kan likna den som finns vid depression. (Broberg, Almqvist & Tjus 2003, s. 187-190)

Faktorer som en stark fysik, social kompetens och god kognitiv förmåga är viktiga för barn och ungdomar som på något sätt kommer ifrån svåra förhållanden, eftersom de bidrar till att personen i fråga trots det kan utvecklas på ett bra sätt. Även att ha någon vuxen att ty sig till är viktigt, och om man då kommer som ensam flykting utan föräldrar kan just en lärare vara en sådan person. (Broberg, Almqvist & Tjus 2003, s. 185)

1.3 Tidigare forskning

Det har forskats lite inom området och därför har det varit svårt att hitta forskning som berör hur lärare arbetar med att integrera nyanlända elever. Forskningen som presenteras nedan är studier som är relativt lika studiens syfte men som ändå passar vår studie.

1.3.1 Skolinspektionen

Skolinspektionen har gjort olika studier runt om i Stockholm där man tittat och jämfört hur olika skolor arbetar med nyanlända elever. När det kommer en nyanländ elev till en skola, är det viktigt att skolan tar reda på vad denna elev har för tidigare erfarenhet av skolan och vilka kunskaper han eller hon har fått från sin tidigare undervisning. Detta är en viktig eftersom undervisningen måste anpassas enligt elevens behov. Dock har skolinspektionens granskning visat att de allra flesta skolor, trots att de har resurser, inte gör en tillräckligt noggrann kartläggning av elevens tidigare skolgång. Detta leder i sin tur till att de nyanlända eleverna inte får en optimalt anpassad undervisning, som han eller hon borde få. (Skolinspektionen 2014 s. 7) Studien visar också på att språket är betydelsefullt för de nyanlända eleverna. Därför satsar de flesta skolor starkt på att de nyanlända eleverna ska lära sig språket under den första skoltiden, ofta i så kallade förberedelseklasser eller i andra specialgrupper.

Skolinspektionen menar här att det läggs ner för mycket tid på att enbart lära sig svenska språket i sig, när även andra skolämnen borde behandlas och då samtidigt ge svenska språkkunskaper. Man tror därför inte på att de nyanlända eleverna bör tillbringa för mycket tid i isolerade klasser, utan de bör även få vara i de vanliga klasserna så mycket som möjligt så att de inte går miste om viktig kunskap. (Skolinspektionen 2014, s. 7)

Lärare uppger ofta att de inte vet hur de ska bemöta nyanlända elever i skolan, och de menar att de inte har den kunskap och kompetens som behövs för att anpassa undervisningen. Ofta är det också just läraren som står ensam med sin elev, utan att ha en strukturerad plan att följa. Av de skolor som Skolinspektionen studerat saknar många skolor en roll-och ansvarsfördelning. Detta skapar förvirring och läraren står i slutändan ensam. Man borde därför ha en bättre långsiktig plan för bemötande och behandling av nyanlända elever i skolan. För om det inte finns en plan och inte finns den kunskap som behövs riskerar man förtroende från eleverna och de nyanländas motivation och kunskap står istället hotad. (Skolinspektionen 2014, s. 8)

Många nyanlända elever uppger att de vill lära sig, men att det är svårt att hänga med eftersom man inte förstår allt som sägs under lektionen. De nyanlända elevernas målsättning är att komma in i klassrummet tillsammans med de andra eleverna så fort som möjligt. Detta ger ökad motivation till eleven vilket förutsätter en bättre inläring. Dock ställer det krav på läraren, att anpassa undervisningen så att den nyanlända eleven kan hänga med i undervisningen. (Skolinspektionen 2014, s. 8-9)

1.3.2 Idrott som integrationsarena

En rapport publicerad av riksidsrottsförbundet tar upp forskning som undersökt huruvida idrotten skulle kunna vara en del i integreringen av nyanlända och barn med utländsk bakgrund. Här har man jämfört idrottsvanorna bland ungdomar med svensk bakgrund respektive utländsk bakgrund. Resultatet man fick var att ungdomar som hade utländskt bakgrund utövade föreningsidrott aktivt. Man kunde konstatera att idrotten hade en stor betydelse överlag för många ungdomar, oavsett bakgrund, men störst betydelse hade idrotten för pojkar med utländskt bakgrund. Motion på fritiden är ungefär lika vanligt i alla grupper. (Riksidsrottsförbundet 2010, s. 4)

Man har även i denna studie fått fram att det finns både likheter och skillnader mellan svenska ungdomar och ungdomar med invandrarbakgrund när det kommer till val av idrott. Fotboll är den sport som är störst i alla kategorier. Dock visar statistik att skillnader finns mellan könen, bland annat i ridning, där flickor med svensk bakgrund är betydligt mer aktiva, respektive

basket och tennis där flickor med utländsk bakgrund är mer aktiva. (Riksidrottsförbundet 2010, s. 4)

Man har i studien undersökt orsaken till varför man väljer att sluta eller varför man inte håller på med föreningsidrott. Där framkom bland annat att 20 procent av de ungdomar som hade utländsk bakgrund slutade på grund av att tränaren behandlade ungdomarna orättvist. Den procenten var lägre bland de med svensk bakgrund. Även avgifterna kan vara av betydelse, och just avgifterna är det som ungdomarna helst skulle vilja ändra på i föreningslivet. Även det svaret var vanligare bland de ungdomar som hade utländskt bakgrund (Riksidrottsförbundet 2010, s. 4)

1.3.3 Elevers möte med idrott och hälsa

Eftersom andelen nyanlända i Sverige ökat så kraftigt, och fortfarande ökar, ställer det krav på oss lärare att kunna bemöta detta i skolan. Åke Huitfeldt menar att många lärarutbildningar inte behandlar frågan kring målkulturella skolor och hur man bemöter nyanlända i skolan, det finns även få vetenskaplig forskning om ämnet, både nyanlända i skolan generellt och nyanlända i ämnet idrott och hälsa. Det man har konstatera är att nyanlända har det svårare i skolan och att de har svårare att klara av de kunskapskrav som finns, vilket man naturligtvis kan förstå. Och skolan är otroligt viktig för de nyanlända. Om skolan skulle gå bra, skulle det även vara lättare att komma in i samhället och skapa en tryggare framtid i Sverige. (Huitfeldt 2016, s. 82-84)

Huitfeldt menar att just ämnet idrott och hälsa är ett tacksamt ämne för integrering av nyanlända elever. Idrott är något som finns överallt i världen och som skapar gemenskap. Idrott och hälsa är också det ämne som kräver minst språkkunskaper, eftersom det består mestadels av praktiska och kroppsliga övningar (Huitfeldt 2016, s. 82). En studie gjord av Huitfeldt inom detta område syftar till att undersöka nyanlända elevers möte med undervisningen i ämnet idrott och hälsa. Han har intervjuat sex elever, i åldern 17-19 år och framförallt inriktat sig på hur deras bakgrund påverkat upplevelserna i idrottsundervisningen. (Huitfeldt 2016, s. 84) I studien kommer han fram till att familj och uppväxtvillkor har stor vikt vid deras möte av idrottsundervisningen. Flera av eleverna har inte haft så mycket idrottsundervisning tidigare, och framförallt flickorna har inte utövat så mycket idrott överhuvudtaget. Pojkarna har varit mer aktiva med idrott på sin fritid än vad flickorna har. Synen på kvinnorna och flickorna är överlag sådan att de inte ska idrotta så mycket utan

istället ta hand om hemmet. Både flickor och pojkar hjälper till mycket hemma och ibland prioriteras det före skolan. En sak som de alla hade gemensamt var ekonomin, och de ekonomiska problemen har medfört att man inte kunnat få en ordentlig utbildning.

Möjligheterna och begränsningarna som detta ger kan vara deras relation till klasskamraterna samt läraren, utrustning, möjligheter till ombyte och innehållet under lektionerna. (Huitfeldt 2016, s. 85-86)

Han såg också skillnader mellan könen. Pojkar vill i högre grad utöva sporter som de kan och känner sig bekväma med, medan flickor är mera öppna att pröva på nya saker.

Vinteraktiviteter var ett exempel på aktiviteter som pojkarna gärna inte ville ha, medan till exempel bollsporter var populära. Vidare verkar inte samundervisning ha någon betydelse. Dock tyckte flickorna det var lite besvärligt att ha simundervisning och dans tillsammans med pojkarna. (Huitfeldt 2016, s. 86-87)

Eleverna i studien verkar vara överlag positivt inställda till ämnet idrott och hälsa. De ser det som ett lättsamt ämne med tanke på språket, och även ett tillfälle att påverka sin hälsa och bara få ha roligt. Deras motivation att bli åtminstone godkända i ämnet är väldigt viktigt för dem (Huitfeldt, 2016, s. 87-89).

1.3.4 Kunskapskrav och anpassad undervisning

Ungdomar som nyligen kommit till Sverige har svårare att klara av kunskapskraven i skolan. En undersökning som gjorts 2013 visar på att många av de nyanlända inte hade den behörighet som krävs för att söka till ett gymnasieprogram, hela 70 procent. Siffran var 11 procent för de övriga eleverna (Idrottsforskning.se, Huitfeldt 2016). Generellt har inte nyanlända någon större svårighet att klara av idrottskraven. Simundervisningen kan dock vara ett undantag. Där är kunskapskraven så pass konkreta, och om man då till exempel kommer till högstadiet och inte haft simundervisning tidigare, kan det behövas lägga till extra träning där. (Huitfeldt 2016, s. 90)

Att anpassa undervisningen enligt nyanländas behov, behöver inte innebära alltför stora förändringar. Så länge man förhåller sig till de styrdokument som finns, kan man anpassa undervisningen enligt de nyanländas behov. Kunskapskraven i ämnet är i vissa fall flexibla och ganska öppna. Man bör dock inte undvika att pröva på nya saker. De nyanlända eleverna är för det mesta, liksom alla andra elever, öppna för att testa nya saker. Bara man lägger det på en sådan nivå där kraven är tydliga och realistiska. (Idrottsforskning.se, Huitfeldt 2016)

1.4 Teoretisk utgångspunkt

1.4.1 Transaktion

Vi har valt att använda oss av begreppet transaktion som utgångspunkt för att förstå hur läraren skapar och omskapar erfarenheter för att integrera och inkludera nyanlända elever i idrottsundervisningen. Vi använder även begreppet för att kunna förstå hur nyanlända elevers erfarenheter kan komma till nytta i idrottsundervisningen. Transaktion som begrepp hjälper oss att förstå hur elevernas nya och gamla erfarenheter får för lärandekonsekvenser.

Definition

Begreppet transaktion kommer från John Deweys pragmatiska perspektiv. John Dewey menar att kunskap skapas i relationer och genom transaktioner (Huitfeldt 2015, s. 33). Begreppet transaktion är något som kommer att upprepas i vår uppsats och vi vill därför tydliggöra dess betydelse. Enligt Dewey förklaras begreppet transaktion som det samspel som sker mellan individ och hens omgivning. Exempel på omgivningen kan vara fysiska platser, andra individer eller olika kulturer – sammanfattat alla de sammanhang som en individ alltid både verkar och har verkat i. Dessa transaktioner breddar individens kunskap kring världen, hen skapar handlingsstrategier, förstår dem och lär sig av dem. John Dewey använder sig också av begreppet erfarande, inte erfarenhet, för att förklara det transaktionella synsättet. Erfarande beskrivs om något man gör, man erfar. När en individ står inför en ny situation använder hen sig av tidigare relevant erfarande för den nya situationen. Erfarande är inte detsamma som erfarenhet utan beskrivs som ett sätt att handla i en situation, man erfar i den miljö man befinner sig i. Utifrån transaktionerna handlar individen och i handling skapas mening (Quennerstedt 2006, s 60. Huitfeldt 2015, s. 33).

Mening uppstår i transaktionerna mellan individ och omgivning och synliggörs som en handling. Mening är alltså inte något som enbart sker inuti människan utan kan också synas i form av konsekvenser handlingarna får. Detta leder i sin tur till vilken betydelse lärandet får, alltså beroende på vilken typ av handling vi gör för att skapa mening resulterar det i vilken riktning lärandet får (Huitfeldt 2015, s.33).

1.4.2 Inkludering och integrering

Begreppet integrering står för en målsättning som är ideologiskt motiverad. Integrering kan även innebära den process som sedan leder till själva målet, det vill säga integration.

Integration är följden av en människosyn som är demokratisk och som innebär att alla människor har rätt att ta del av samma helhet, oberoende av vem man är, varifrån man kommer och vilka förutsättningar man har. Integration visar att de olikheter som finns mellan oss människor inte behöver vara någonting negativt, utan det kan istället vara en tillgång och någonting positivt. Alla personer som är en del av en integration är lika önskade och har samma rätt till delaktighet. (Tössebro 2004, s. 105). Inom skolans värld innebär integrering att en elev som avviker ska passas in i en organisation, det vill säga skolan. (Skolverket 2013, s.53),

Inkludering handlar om att istället för att anpassa eleven efter organisationen så anpassas istället organisationen efter den naturliga variation som finns bland alla människor (skolverket 2013, s.53). Vid inkludering ser man en till en elevs avvikelse och försöker förstå hur man ska kunna bemöta och hantera denna för att eleven ska få en likvärdig utbildning. Inkludering innebär att man behöver anpassa olika metoder och innehåll för att alla, oberoende förutsättning, ska passa in i skolan och undervisningen. Vid inkludering av personer med särskilda behov är målet att de eventuella svårigheter som kan uppkomma ska minimeras så att personen ifråga kan få samma villkor och delaktighet som alla andra. I undervisningssituationer innebär det att läraren måste gå igenom sitt innehåll och sin inriktning för att inkluderingen ska lyckas. (Tössebro 2004, s. 111-112)

2. Syfte och frågeställningar

2.1 Syfte

Syftet med studien är att undersöka hur idrottslärare i årskurs 7-9 arbetar för att integrera nyanlända elever som kommer till skolan. Vi vill ta reda på deras syn och tankesätt kring integreringen av dessa elever och hur de löser eventuella utmaningar.

2.2 Frågeställningar

- Hur uppfattar lärare i ämnet idrott och hälsa att de arbetar med integrering av nyanlända elever?
- Vilka utmaningar finns i att arbeta med integrering av nyanlända elever?

3. Metod

3.1. Metodval

I vår undersökning har vi valt att använda oss av den kvalitativa metoden intervjuer för att få svar på våra frågeställningar. En kvalitativ forskningsintervju är egentligen en halvstrukturerad intervjuform som kan likna ett vardagssamtal. Det är varken ”ett öppet samtal eller ett stängt strukturerat frågeformulär”. Intervjun genomförs med hjälp av en intervjuguide som håller sig till vissa teman och som kan ge förslag på frågor att använda sig av (Kvale 1997, s.32). I vår studie har vi försökt att ta hänsyn till ovanstående genom att skapa frågor som styrs mot det ämne vi har valt att undersöka samtidigt som frågorna ger utrymme till följdfrågor. När man genomför en kvalitativ forskningsintervju är det viktigt att lyssna på de direkta uttalanden och innebörder men också lyssna till det som sägs mellan raderna. Som intervjuare ska man försöka utforma det ”underförstådda budskapet” och ”sända tillbaka det” till personen som intervjuas för att få en direkt bekräftelse på om ens tolkning stämmer eller inte (Kvale 1997, s.36).

Syftet med vår studie är att undersöka lärares uppfattning kring hur dem arbetar för att integrera nyanlända elever i idrottsundervisningen och därför anser vi att intervjuer känns mest relevant att använda sig av. Intervjuer är en särskilt bra metod om man vill få en tydligare bild av människors upplevelser, uppfattningar och syn på valt ämne (Kvale 1997, s.100). Intervjuer ger dessutom chans till djupare diskussioner och chans till att ställa följdfrågor, vilket i sin tur leder till en mer kvalitativ undersökning. Nackdelen med intervjuer är att man endast får ett fåtal lärares åsikter.

3.2 Urval

Till en början var tanken att intervjua fem lärare i blandad ålder och kön, mest för att det kunders vara intressant att se om det skulle finnas någon skillnad där. Vi hade också en önskan om att lärarna skulle arbetat en tid som lärare så att de skulle ha lite erfarenhet. Vi märkte ganska snabbt att det inte var helt enkelt att hitta frivilliga lärare som ville ställa upp på en intervju. Kontakten med lärarna skedde via mejl och många svar uteblev. Det blev därför så att vi tog det vi fick, och gav upp iden om att ha blandade åldrar och kön men stod kvar vid att lärarna skulle ha erfarenhet av läraryrket. Mejl skickades ut till ca 40 lärare och dem som svarade bokade vi en intervju med. Vi har på så sätt använt oss av ett *obundet slumpmässigt*

urval (Patel & Davidson 1994, s 91). Eftersom förfrågningarna var många men svaren väldigt få resulterade det i att vi endast intervjuade fyra lärare. För att hitta skolor som stämde överens med våra krav valde vi att gå via Stockholms stads hemsida. Kraven som vi hade på skolan var att den skulle ta emot nyanlända elever. Vi har genom detta även använt oss av ett *handplockat urval* eftersom valet gjorts utifrån faktorer som är relevanta för studien (Hassmén & Hassmén 2008, s.10). Trots att våra valmöjligheter inte var så stora, så lyckades vi få kontakt med tre skolor som tog emot mycket nyanlända och en skola som tog emot lite mindre.

Av praktiska skäl har intervjuerna skett i både Sverige och Finland. Vi har dock valt att inte ta någon större ställning till detta trots att vi vet att deras invandrarpolitik kan se olika ut samt att mängden nyanlända varierar, vilket belysts i bakgrunden. Studiens syfte är inte att undersöka skillnader mellan länderna, utan syftet är att undersöka hur lärare arbetar med att integrerar nyanlända. Vi anser att ämnet idrott är så pass likt och att arbetsätt och metoder inte skiljer sig så mycket åt i praktiken. Läroplanerna i idrott är också ganska lika men skiljer sig lite på vissa punkter, dock har studien ingen utgångspunkt i läroplanerna. Vi ser det som något positivt att vi hade fler skolor att välja mellan och vi gjorde det bästa av situationen med tanke på att vi för tillfället bor i två olika länder. Mer om detta i metoddiskussionen.

3.3 Genomförande

Vi började med att kontakta lärare via mejl och där förklarade vi vad vårt syfte var och frågade om de var intresserade av att ställa upp på en intervju. I mejlet framgick vem vi var, kort information om studien samt våra frågeställningar och även de etiska aspekterna såsom anonymiteten och frivilligheten i studien. Medan vi höll på att kontakta lärare konstruerade vi våra intervjufrågor och läste in oss på ämnet. Intervjufrågorna krävde flera genomgångar eftersom vi ville försäkra oss om att det var relevanta frågor och att de blivit ställda på rätt sätt. Intervjufrågorna har en låg grad av strukturering, det är alltså inte ja eller nej frågor utan istället frågor vi efter ”hur” och ”på vilket sätt”. Att ställa frågor av låg grad ger den som blir intervjuad möjlighet att kunna ge sina egna svar. (Patel & Davidson 1994 s. 61)

Intervjuerna skedde sedan på respektive lärares skola, det kändes mest naturligt eftersom det många gånger skedde under eller direkt efter arbetsdagen och på så sätt blir det bekvämast och enklast för läraren att intervjuas där. Läraren fick själv också föreslå de dagar som

passade bäst för just honom eller henne. Eftersom vi fått godkännande om inspelning spelades intervjuerna in med hjälp av våra mobiltelefoner och transkriberades efteråt (Patel & Davidson 2011, s. 61).

3.4 Datainsamling och databearbetning

Vi spelade in intervjuerna på våra mobiltelefoner. Inspelning är tacksamt för då behöver man inte skriva ner något under intervjun utan kan helt och hållet fokusera på samtalet. Det är också lättare att kunna bearbeta och analysera intervjun och man har hela intervjun sparad. Nästa steg var att börja transkribera intervjuerna. Transkriberingen gjordes för att få en överblick över intervjun och kunna gå igenom vad som känns relevant och vad man vill ha med och presentera i sitt resultat. Genom att transkribera kan man kategorisera sitt material enligt frågeställningarna. Vi transkriberade hela intervjuerna men vi lämnade dock bort delar som kändes onödiga, där vi kommit av ämnet. (Bryman 2011, s. 303). Vi kategoriserade först genom att dela upp materialet enligt de två frågeställningar som vi har. Sen gjorde vi små kategoriseringar under varje frågeställning för att enklare kunna följa med och få ett sammanhang.

Under bearbetningen av datainsamlingen har vi försökt anteckna sådant som känns intressant och relevant att ha med i vårt resultat samt diskussion. Detta har underlättat mycket när vi sedan gjort vår innehållsanalys. (Patel & Davidson 1994, s. 100). När vi sedan analyserat vårt innehåll har vi utgått från vår teoretiska utgångspunkt.

3.5 Validitet och reliabilitet

För att få en så god validitet som möjligt i studien ville vi se till att vara väl förberedd inför våra intervjuer. Vi skrev först klart vår bakgrund och på sätt läste vi oss in på ämnet och läste andra liknande studier som gjorts inom samma område. När vi sedan skulle konstruera våra intervjufrågor och förbereda oss för intervjuerna, hjälpte förkunskapen oss att veta vad vi skulle fokusera på under intervjuerna och hur vi skulle kunna ställa relevanta frågor. Samtliga lärare var utbildade lärare i ämnet idrott och hälsa och hade erfarenhet av nyanlända elever, förutsättningar för att få en god validitet ökar då eftersom de vi har intervjuat har kunskap inom ämnet. (Patel & Davidson 1994, s 85-86)

Eftersom vi valt att spela in våra intervjuer och lagrat dem kan vi lyssna på dem flera gånger och på så sätt vara säkra på att vi uppfattat intervjun korrekt. Detta gör att vi stärker reliabiliteten i vår studie. Andra faktorer som påverkar reliabiliteten är att vi använt oss av standardiserade intervjuer och att vi valt att ställa öppna frågor. På så sätt får den intervjuade personen svara fritt på frågan utan att vi medvetet eller omedvetet leder in personen till ett visst svar. Reliabiliteten i en intervjustudie kan inte få ett exakt mått, men vi tycker trots det att studien håller en god reliabilitet med tanke på att vi tagit i beaktande de saker vi nämnt ovan. (Patel & Davidson 1994, s. 87-88). Det som eventuellt skulle tala emot detta är att vi gjort intervjuerna i två olika land och att vi båda två inte kunnat vara närvarande vid alla intervjutillfällen. Men här har inspelningarna hjälpt oss mycket eftersom vi ändå kunnat lyssna på varandras intervjuer och på så sätt kunnat få en bra bild av vad som sagts.

3.6 Etiska överväganden

Vi har i vår studie tagit hänsyn till de forskningsetiska principer som Vetenskapsrådet tagit upp. Vi har varit noggranna med att informera lärarna om vad vi skulle undersöka, på vilket sätt och vad det innebär för dem som deltagare. Vi informerade om våra frågeställningar och vårt syfte så att de skulle få en bra bild av vad vår studie handlade om. Vi berättade också att de var helt frivilligt att delta och att de skulle vara anonyma i studien. Även skolorna och platserna ska var anonyma, det skall alltså inte på något sätt gå att gissa sig fram till vem personen vi intervjuat är, eller vilken skolan han eller hon jobbar på. Vi har tagit i beaktande de fyra krav som Vetenskapsrådet tar upp; informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet. (Vetenskapsrådet 2002)

4. Resultat

Resultatdelen är uppdelad med utgångspunkt i studiens två frågeställningar. Efter varje frågeställning följer en analys av ovanstående resultat. Eftersom de lärare vi har intervjuat är anonyma i studien har vi valt att kalla dem Lärare 1, 2, 3 och 4. Alla lärare arbetar i grundskolan och har olika lång erfarenhet av yrket, alltifrån 3 års erfarenhet upp till 43 års erfarenhet.

4.1 Lärares arbete med integrering

4.1.1 Metoder och arbetssätt

Förberedelseklasser var väldigt vanligt och det var något som alla skolorna använde sig av. I förberedelseklasserna får eleverna chans att lära sig grunderna i svenska så att man lättare ska kunna integreras i vanlig klass. Hur lång tid eleverna befinner sig i förberedelseklass innan de blir placerade i vanlig klass kan variera. Förberedelseklasserna är oftast inte indelade på samma sätt som en vanlig klass, utan det kan vara mixade åldrar. Gemensamt för de skolorna som vi intervjuade lärare på var att idrotten, och andra praktiska ämnen, var ett första steg för att börja integrera eleverna i vanlig klass. En lärare säger bland annat: *Så just till idrotten inkluderas eleverna ganska snabbt i förhållande till teoretiska ämnen.*

Lärare 2 påpekar att man som lärare inte alltid har tid att förbereda sig så mycket innan man får en ny elev till sin klass. Hen säger: *ofta så får jag ett mejl någon vecka innan där det står att den här eleven kommer komma ut och så följer läraren med och säger "hej det här är X och det här är din idrottslärare"*

Att skapa trygghet för de nyanlända nämner flera utav lärarna som en viktig aspekt. Det första bemötandet med eleven anser de är viktigt, så att eleven känner sig välkommen. Det är också viktigt att visa intresse för eleven, Lärare 1 säger: *att vara nyfiken på vem är du och berätta vem jag är.* Lärare 3 visar också intresse för deras bakgrund, hen nämner matkulturen som ett exempel; *Dem som kan prata, ibland pratar dem maträtter och berättar och visar bilder vad dem äter. Jag är ju väldigt matintresserad så jag tycker det är jättekul att prata om det. Så på personlig nivå, absolut och även i skolan.*

Alla nämner att de ibland får förenkla vissa moment och ta det till deras nivå. De nämner att man inte ska lägga för stor press på dem i början utan ta det i deras takt. Lärare 1 påpekar att hen gärna sett en mottagningsgrupp speciellt för idrotten eftersom de nyanlända eleverna

oftast är tacksamma och nyfikna, artiga och vill men kan hindras av andra elever som tar för sig mer än dem själva. Lärare 3 nämner bland annat *man får jobba mentalt, många kan vara traumatiserade*. Lärare 2 påpekar att man inte ska sätta för stor press och närma sig försiktigt eftersom *många av dem här eleverna är ju ensankommande flyktingbarn så man vet inte riktigt vad dem varit med om*. Hen säger också att man inte ska lägga för stort press på deltagandet när de är nya i klassen.

Som jag skrev i mejlet så är jag väldigt ny också och hoppas att jag hjälpte till med något. Men det måste på något sätt vara på deras nivå, det är därför jag säger försiktig. Första lektionen kanske en del bara sitter bredvid, andra lektionen kanske de har med sig kläder och är med på det de vill, tredje lektionen kanske de är med och deltar eller går in och tycker det här ser kul ut och så går de in och kör sen om de vill sätta sig ner så är det fine, då får de göra det liksom. Börja försiktigt. (lärare 2)

Några utav lärarna säger att idrotten borde vara kravlös för att de nyanlända eleverna lättare ska kunna komma in i klassen, att alla ska få lyckas och känna sig trygga. Lärare 1 säger till exempel: *Generellt försöker jag hitta glädjen och sen bygger jag upp min undervisning så att alla har någonting att göra. Man ska inte ha möjlighet att kolla in varandra*.

Lärare 1 säger att hen som ett arbetssätt försöker ta bort tävlingsidrotten så mycket som möjligt. Hen anser att det skapar maktkamp i gruppen. Hen förespråkar istället samarbetsövningar och aktiviteter som aktiverar många samtidigt.

Lärare 4 nämner också vidare att hen försöker satsa på gruppbyggnaden. Hen säger: *För det första så satsar jag mycket på den här gruppkonstitutionen och gruppbyggnad och...atmosfären och hur man behandlar varandra*. Hen tycker det är viktigt att satsa på det sociala som sker i klassen och att det är ett sätt att försöka integrera nya elever.

4.1.2 Elevernas erfarenhet

Vi frågade även i vår intervju hur elevernas bakgrund brukar se ut när de kommer som nyanlända. Alla var överens om att den kan se olika ut. De flesta var överens om att deras erfarenhet för det mesta inte är så mångsidig, men att det beror på varifrån i världen man kommer ifrån. Om eleverna kommer från Europa var skillnaden inte så stor i jämförelse. Medan om man kom från till exempel muslimska länder. Bollspel var något som de flesta lärarna uppgav som den mest tacksamma idrotten. Lärare 2 säger att hen inte tyckte att det var

någon skillnad på svenska elever och nyanlända elever när det gäller deras bakgrund och erfarenhet av olika sporter. På frågan om hen märker någon skillnad på killar, tjejer och kulturer svarar hen *när det kommer till bollspel, lekar och racketsport då tycker jag att det funkar bra både för killar och tjejer.*

Tre av lärarna talade om att använda de nyanländas tidigare erfarenheter i undervisningen som ett sätt att integrera dem. Det som två av lärarna tog som exempel var dansen och hur man kunde använda den både till att nå kunskapskraven, ta hänsyn till fler kulturer och utmana övriga elever. Lärare 1 berättade hur dansen bringade fram mycket glädje hos alla elever och hur hen kunde ta hjälp av eleverna och deras kunskaper för att introducera nya varianter på undervisningen i dans och rörelse. Lärare 1 säger *Det blir mycket salsa och utifrån deras egna kulturer. Jag brukar lära dem grundsteg och sen får dem göra danser själva och sådär, det funkar bra.* Lärare 3 upplevde att även hen kunde dra fördel av de nyanlända elevernas olika danskulturer. Lärare 3 säger *Ta till exempel det här med dans, dem har massa kultur och danser med sig och det är alltid kul att se vad som är dans för dem* Hen tyckte det var roligt att få se vad som var dans för dem och hade med i planeringen att låta dem visa danser från sin kultur för att sedan lära vidare till de andra eleverna.

Lärare 4 är väldigt intresserad av de nyanlända elevernas idrottskultur och berättade hur hen intervjuade dem för att ta reda på vad dem tidigare utövat för idrotter och sedan gett som förslag att låta dem introducera dessa idrotter för övriga elever. Hen tog alltså vara på vad eleverna hade för idrottskultur för att kunna erbjuda nya idrotter för de övriga eleverna och lät de nyanlända hjälpa till vid utläring av dessa, ett exempel på idrott var cricket.

4.1.3 Idrott som integrationsarena

Vi frågade samtliga lärare hur de ser på idrott som integrationsarena. Lärare 2,3 och 4 var positiva till idrott som integration. Lärare 4 svarar bland annat följande på frågan: *En tillgång. Att få vara med. Det är nog viktigt att de får komma med de här andra ungdomarna.* Lärare 3 säger också att hen tror att det är en väldigt bra plats för integration, eftersom det erbjuder mer socialt umgänge än de andra teoretiska ämnena. Hen tror att det är viktigt för att hen tror att man lär känna personen eller personerna på ett annat sätt, och på så sätt blir det en annan sammanhållning.

Lärare 2 säger också att idrotten är tacksam som integrationsarena på grund av att den är mera igenkännande för de nyanlända eleverna än andra ämnen. Hen menar att alla ändå har någon slags erfarenhet av fysisk aktivitet och nämner fotbollen som ett exempel. Lärare 2 säger *Det*

är ingen skillnad på fotboll här eller i något annat land, alla vet ändå vem Zlatan är liksom.

Lärare 1 är mera tveksam och menar att det kan variera beroende på skola. Hen tar som exempel att det fungerade bättre på den skola hen arbetade på tidigare än där hen är idag. Hen upplever ibland idrotten som en maktkamp framför en plats för rörelseglädje.

4.1.4 Lärarutbildningen

Vi ställde också frågan om hur lärarna kände att de genom sin lärarutbildning fått tillräckligt med kunskap för att kunna bemöta nyanlända i ämnet idrott och hälsa. Lärare 1 och 2 sa att de inte behandlat frågan i sin utbildning. Lärare 2 svarade *Nej, inte alls... Jag har inte några verktyg alls som det här ska du tänka på eller det här ska du göra* på frågan. Hen säger att hen bemöter dem på samma sätt men bara mer försiktigt och ställer inte lika höga krav. Hen har själv försökt hitta metoder att följa för att på bästa sätt integrera nyanlända.

Lärare 1 säger att hen inte heller alls fått med sig några kunskaper om integrering av nyanlända i sin lärarutbildning. Lärare 3 och 4 nämnde att de hade haft en kurs som handlat om inkludering av elever med särskilda behov. Etnicitet verkar dock inte ha varit särskilt prioriterat. *Vi har pratat om barn med särskilda behov, väldigt lite, haft en liten kurs i det. Men ingenting om annan etnicitet eller nyanlända på det sättet. (Lärare 3).* Lärare 4 säger att de tagit upp frågan, men inte desto mera behandlat den. Hen nämner som orsak till det att det kan vara *i och med att vi kanske inte hade haft så mycket invandring i XXX ännu.* Alla lärare önskar dock att de hade fått mera kunskap inom området i sin lärarutbildning.

4.1.5 Analys av frågeställning 1

För att ge nyanlända elever en bra start i deras nya miljö är det första mötet viktigt. Att se dem och få dem att känna sig välkomna skapar en relation mellan lärare och elev vilket kan gynna lärandet hos eleven. Nyfikenhet är en positiv egenskap hos läraren för att kunna lära känna eleven, ta reda på hens tidigare erfarenheter av idrott och utan för stora krav låta hen använda sig av de tidigare erfarenheterna under idrottslektionerna. Den nyanlända eleven placeras i en för hen ny miljö och har med sig tidigare kunskaper i idrott. Även för läraren kan det vara en ny situation och därför har båda parter möjlighet till nya lärdomar. Detta är likvärt med John Deweys transaktionella synsätt som handlar om hur lärande skapas genom transaktioner. En transaktion är samspelet mellan individ och hens omgivning och breddar individens kunskap kring världen (Quennerstedt 2006, s.60)

De lärare som vi intervjuade gav flera förslag på hur de integrerade de nyanlända eleverna i sin undervisning. Ett av förslagen var att låta eleven närma sig idrotten i sin egen takt. Det här är ett arbetssätt som kan jämföras med begreppet integrering. Eleven ska passas in i en organisation som redan är uppbyggd och bestämd på ett visst sätt, till exempel utövas traditionella aktiviteter som elever i den svenska skolan är mer vana vid. Vidare i resultatet framgår det att flera av lärarna istället för att arbeta ”innanför boxen” tar ett steg utanför och drar fördel av de nyanlända elevernas kunskap och erfarenheter. Exempel på detta är hur en lärare tillsammans med hjälp från en nyanländ elev väljer att introducera en idrott som är mer vanlig i det land hen kommer ifrån. Ännu ett exempel på detta är hur flera av lärarna väljer att under perioden med dans både väljer att lära ut traditionella svenska danser men också hitta danser som är traditionella för de nyanlända. Istället för att enbart passa in de nyanlända eleverna i undervisningen så har undervisningen anpassats efter eleverna. Eleverna integreras inte, utan de inkluderas.

För att de nyanlända eleverna ska kunna delta i undervisningen på samma sätt som övriga elever är det beroende av en lärare som på bästa sätt både kan anpassa undervisningen för dem men också få dem att känna sig bekväma i elevgruppen. Genom att låta de nyanlända eleverna närma sig idrottsundervisningen i egen takt utan krav på prestation kommer varje lektion att bidra med ny lärdom som de kan ta med sig till nästa idrottslektion. Även detta stämmer överens med John Deweys begrepp transaktion. Det innebär att inför varje möte den nyanlända eleven har med idrottsundervisningen kommer hen att lära sig något nytt. Den nya kunskapen kommer eleven sedan att ta med sig inför nästa idrottslektion för att lära sig ytterligare något att ta med till lektionen efter det. Eleven deltar i en ständig re-konstruktion av idrottslektionen och det leder i sin tur till fler handlingsätt och vanor att använda för att handla i andra situationer.

4.2 Utmaningar

4.2.1 Språk

När vi frågade om vilka svårigheter lärarna eventuellt kunde stöta på så var språket en gemensam nämnare hos samtliga lärare. De säger att språket kunde bli ett problem vid instruktioner och på de teoretiska lektionerna. Metoderna för att lösa språkproblemet var ganska lika mellan samtliga lärare. Lärare 1 påpekade att en del av eleverna kunde lite

engelska och därmed göra sig förstådda, annars ansåg hen att kroppsspråket fungerar bra för att kommunicera. Lärare 1 säger att *dem som kommer från Europa kan ju oftast lite engelska, även somalier har ofta gått via London så dem kan också lite engelska*. Lärare 2 tog gärna hjälp av eleverna som talade samma språk för att översätta enklare instruktioner men vid teoretiska uppgifter där eleven själv kanske inte förstod allt kände läraren att hen inte kunde förlita sig på elevens översättning. Lärare 2 beskrev en metod skolan använde sig av vid tillfällen som dessa. På skolan finns en mindre grupp nyanlända som har en handledare, dessa träffas någon timme varje vecka. Vid tillfällen som prov kan läraren i fråga skicka material till handledaren som kan gå igenom det mera grundligt med eleven och på så sätt förbereda dem. Lärare 2 förklarar detta arbetssätt på följande sätt:

en del har ju handledare, någon som pratar deras språk som en liten grupp som träffas någon timme i veckan. Om jag till exempel har ett arbete eller prov och dem ska plugga inför det så kan jag mejla eller skicka det här materialet till handledaren så dem går igenom det så dem lär sig, sen försöker dem skriva så gott det går på svenska då.

Lärare 2 påpekade också att det blir mycket kroppsspråk för att förstå varandra. Lärare 3 hade själv andra språkkunskaper och kunde därför kommunicera med en del av eleverna. Hen använde sig mycket av det visuella och upplevde det som ett framgångsrikt koncept. Hen säger:

[...]Väldigt mycket visuellt, förklara och visa. Stanna upp och sen förklara igen. Det är svårt att nå dem på deras språk men visuellt kan jag nog nå rätt många. Nej det är såklart ett hinder men det är inte ett omöjligt hinder, det gäller att ha lite fantasi och framförallt visa så mycket man kan, mer än vad man gör vanligtvis.

4.2.2 Simning

Simningen var något som alla lärare nämnde som en svårighet. Samtliga lärare nämner klädseln vid simning som problematiskt, framförallt bland muslimska flickor. Lärarna sa också att simkunnigheten inte alltid var så god. Lärare 4 säger *Där har det behövts lite extra insatser*. Hen säger också att till och med föräldrarna tagit kontakt och sagt att deras barn inte behöver lära sig simma eftersom det inte ingår i deras kultur. Hen har även en elev som inte får simma alls på grund av att de inte löst klädproblemet. Lärare 1 nämner också att föräldrarna kan vara svåra, men anser också att det går att lösa. Lärare 1 säger *Lösningfokuserat prat med dem, då funkar det* och med det menar hen att man får försöka hitta alternativ, och föreslå det till föräldrarna. Ett av de största problemen med simningen är

att flickor inte kan simma tillsammans med pojkarna. Trots svårigheter med detta moment säger lärare 1 att *det finns en glädje i att gå till simhallen* och löser ovanstående problematik genom att gå separat med flickor och pojkar till simhallen. Lärare 4 gör likadant. Ett annat alternativ som lärare 1 föreslår är att man kan använda burkini.

Lärare 2 berättar att deras förberedelseklasser åker och simmar med de nyanlända eleverna en gång i veckan. När det gäller klädseln använder sig de också av burkini för att de muslimska flickorna ska kunna delta i simningen.

Lärare 3 säger att hen skickat några av sina elever på simskola för att de ska kunna bli simkunniga. Hen nämner även att det kan finnas traumatiska upplevelser kring vatten och att det då är viktigt att vara stöttande som lärare. Hen säger: *Man får jobba mentalt, många kan vara traumatiserade och ha dåliga minnen kopplat till vatten och sådär. Så det är också kul att dem med stötning har vågat ta steget, vågat vara i vatten och prova simma.*

4.2.3 Vintersport och friluftsliv

Vintersporter som är vanliga här i Norden finns det ofta en bristande kompetens i nämner alla lärare. De verkar dock positivt inställda till att introducera vintersporter för de nyanlända och de flesta eleverna tycker det är roligt att prova på. Lärare 4 säger att det ibland finns mycket rädslor kopplat till de helt nya sporterna som vinteraktiviteterna oftast innebär. Då säger hen att försöker börja från början och bara pröva korta stunder och sedan utöka vartefter. Lärare 1 säger:

En del har ju inte ens sett snö innan de kommer hit och då har dem sina kjolar och grejer men dom åker skidor, dom börjar i barnbacken. Jag börjar med att få på dom skidorna så får dom bara prova att gå på dom. I slutet av dagen så är de uppe och åker i systemet, när dom vill. Du förstår, det är urhäftigt!

Friluftsliv nämnde alla lärare att det fanns bristande erfarenhet av. Dock verkar just friluftsliv inte vara något större bekymmer, speciellt med tanke på att de flesta lärare väljer att inte lägga så stor vikt vid bedömningen av friluftsliv. Lärare 3 nämner dock en sak som kan vara problematisk, och det är att skogen kan vara traumatiserande för vissa elever; *Jag vet att det är en del som är rädda för skogen, att vistas i skog över huvudtaget så steg ett blir väl närmiljö, att vistas i skogen och ha lekar i skogen.* Hen påpekar dock att hen försöker att inte lägga alltför stor vikt vid just skillnaden mellan elevernas olika erfarenhet av friluftsliv.

4.2.4 Bedömning

Något mer som lärarna upplevde som en barriär var bedömningen av de nyanlända. Lärare 1, 2 och 3 talade om hur en del av eleverna efter en tid kunde skickas till en annan skola eller annan kommun, dem menade att tiden för att göra en betygsbedömning inte fanns där och valde därför att hitta andra vägar. Med några av lärarna diskuterade vi hur man hanterade bedömning i de delar i kursplanen som de nyanlända tidigare inte stött på, till exempel friluftsliv, simning och vintersporter. Lärare 1 berättar på följande sätt hur hen gjorde under till exempel skridskoperioden:

Jag säger såhär inför perioden med skridskor att jag vill att du ska gå dit och träna varje gång då får du ett godkänt. Jag måste någonstans göra det för det är orättvist annars... Bara dem förstår att dem blir godkända bara dem åker, så lägger jag upp det med bedömning.

Lärare 2 berättade att dem valt lägga bedömning och betyg åt sidan till en början och säger:

Steg nummer ett är bara att dem ska komma med, träffa andra som pratar svenska, integreras och vara med. Så vi har lagt betyget att det kommer sen, vi har inte fokuserat så mycket på betyg. Så det är mest att gör ditt bästa och få feedback utifrån det för att dem ska lyckas... prio ett är att dem är med och att dem lär känna andra och kommer igång med det sociala.

Det viktigaste är att dem deltar, träffar de andra eleverna och ingår i det sociala sammanhanget än att försöka prestera, åtminstone till en början. Även lärare 3 påpekar vikten av att dem kommer dit, deltar och känner sig trygga till en början men att tanken är att dem på sikt ska bli bedömda. I de moment som kan vara nya för eleverna väljer lärare 3 att bedöma dem i andra sammanhang för att det inte ska bli orättvist. Lärare 4 hade inga speciella tankar om bedömning.

4.2.5 Religion

I våra intervjuer diskuterade vi bland annat om muslimska flickor och de praktiska lösningarna som man har gjort där. Lärare 1 hade som metod att inte göra en kamp i ombytet. Hen säger:

Man måste göra ett val här och man måste välja sina krig annars går man under. Och jag har valt att få dem i rörelse och känna glädje i rörelse än att göra kamp i ombyte och dusch. Och det funkar ganska bra faktiskt.

Hen berättar också att det är en process och att det tar tid, men sen [...]åker kjolen av också säger hen. Flera av lärarna känner också att det finns en osäkerhet och passivitet hos dessa flickor. Lärare 3 tror att passiviteten hos flickorna beror på att i deras kulturer är synen på flickor och idrott annorlunda än vår. I den muslimska kulturen ska flickan vara hemma och hjälpa till. Lärare 2 säger också att hen kan märka skillnad mellan flickor och pojkar. Hen säger:

Vissa sitter såklart som tycker det känns konstigt, som kanske sitter och tar det lugnt. Det kanske inte är den kulturen som dem kommer ifrån att ha idrott tillsammans med killar eller idrotta över huvud taget.

4.2.6 Analys av frågeställning 2

De lärare vi intervjuat i vår studie är överens om att det kan finnas utmaningar när det kommer till att integrera nyanlända elever i idrottsundervisningen. En utmaning för läraren är att hitta arbetssätt som innebär att eleven inte enbart integreras, utan även inkluderas. Genom att ge alternativ, som till exempel separat simundervisning för pojkar och flickor ser läraren till att alla elever får en chans att delta oavsett t.e.x religion eller tidigare erfarenhet. Ett annat exempel är vinteridrotter där stor del av de nyanlända har mindre erfarenhet. Här försöker intervjuade lärare grundligt gå igenom, förklara och ge eleverna tid till att lära sig. De försöker möta eleverna och lägga utmaningen på en nivå som passar dem.

En annan utmaning som lärarna upplever vid integrering av nyanlända beror på de olika erfarenheter alla har. De nyanlända eleverna har ett annat språk, annan klädsel och en annorlunda erfarenhet av idrott. Lärarnas sätt att bemöta dessa olikheter och erfarenheter kommer vara avgörande för hur eleverna lär sig och hur de utvecklas. Språket ansåg alla lärarna som en stor utmaning. Trots de olika språken lyckas man ändå kommunicera tack vare kroppsspråk eller genom att prata engelska, på så sätt har man hittat en lösning för att kunna kommunicera med varandra. Vidare nämner några lärare att man genom god kommunikation kan lösa många problem. Eleverna agerar på ett sätt utifrån sina tidigare erfarenheter, till exempel vid simundervisning och vintersporter där eleverna kommer klädda i den klädsel som de ser som lämpligast. Genom att man som lärare kommunicerar med dessa elever om vad som kan vara ett lämpligare alternativ ger man dem ny kunskap som kan vara mer passande för situationen att tillämpa vid nästa liknande lektionstillfälle. Det här överensstämmer med Deweys transaktionella synsätt som handlar om att ta med sig lärdomar från tidigare

situationer att tillämpa i nya situationer (Quennerstedt 2006, s 60). Lärarna får vara tydliga och se till att kunskapen ges till eleverna så att de vet vad som gäller och kan komma förberedda på vad som anses rätt sätt till nästa lektion.

4.3 Resultatsammanfattning

Metoder och arbetssätt som våra lärare i studien använder sig av för att på bästa sätt både integrera och inkludera nyanlända elever var överlag ganska lika. Bemötandet av eleven var viktigt och fick eleven att känna sig välkommen. Lärarna var ibland tvungna att förenkla vissa moment och introducera vissa sporter från början och sakta men säkert bygga vidare. Att den nyanlända eleven kommer in i gruppen var viktigt för några utav lärarna och de satsade mycket på det genom att till exempel ta bort tävlingsidrott. Nästan alla ansåg att idrott och hälsa var ett tacksamt ämne för att integrera nyanlända elever eftersom det är ett praktiskt ämne som inte sätter alltför stora krav på språkkunskaper.

Alla lärarna var överens om att de i sin lärarutbildning inte fått tillräckligt med kunskap för att veta hur man ska integrera nyanlända elever i sin undervisning. Två av lärarna hade inte behandlat det alls och de andra två hade behandlat det mycket kortfattat.

De lärare som vi intervjuat är alla överens om att det vid integrering och inkludering av nyanlända elever kan finnas både utmaningar och tillgångar. De vanligaste utmaningarna som vårare lärare var till exempel språk och simning. Lösningarna är att använda till exempel kroppsspråk när eleverna inte kan förstå svenska så bra och till exempel lägga in extra resurser vid simningen. Flera av lärarna nämnde också att man får överväga vad som är viktigt och vilka strider man tar. Till exempel nämnde en lärare att hen lät de muslimska flickorna ha kjolen på under idrottslektionerna.

Bedömning nämnde några utav lärarna som en utmaning. De fick ofta sänka kraven för bedömning för de nyanlända och istället lägga fokus på att eleverna är med och deltar i idrottsundervisningen.

5. Diskussion

5.1 Resultatdiskussion

5.1.1 Språk

Enligt det resultat vi har fått i vår studie kan man se att språket kan vara ett problem för integreringen av de nyanlända eleverna. Att inte kunna göra sig förstådd eller förstå vad som sägs under lektionerna skapar problem för både lärare och elever. De lärare vi intervjuade försökte alla på bästa sätt kompensera med engelska eller kroppsspråk. Språkproblemet kommer alltid finnas när det kommer nyanlända, och därför är det bara för lärarna att acceptera och göra det bästa av situationen och försöka förstå att det kan ta tid. Det är också viktigt att man ser det som en träning för dem. Idrotten är tacksam eftersom man använder kroppen så pass mycket och därför är det lättare att hänga med tack vara rörelserna som visas. Det är också lättare att snappa upp småord och lära sig språket när det är korta instruktioner och mycket gester som hjälper i förståelsen. Idrotten blir på så sätt främjande för elevernas språkutveckling. Därför får man försöka bortse från att språket är ett så stort problem och istället se det som ett övningstillfälle, en tillgång för elevernas språkutveckling. Språket är inte bara ett problem när det gäller att göra sig förstådd och förstå vad som sägs, språket är en del av vem vi är och hör till vår identitet. (Skutnabb-Kangas 1986). Om man då sätter sig in i elevens situation kan man tänka sig att det måste vara jobbigt och förvirrande att gå i en skola där man inte kan språket. Man tappar en del av sig själv, det vill säga språket. Det är viktigt att man förstår som lärare att det kan vara jobbigt och att man därför ska ha tålmodighet med de nyanlända eleverna när det kommer till just språket. Man kan inte visa frustration, för det skapar i sin tur ännu mera osäkerhet hos eleven. Man måste ha tålmodighet och stödja deras språkutveckling så gott man kan. Och trots att språket kan vara ett problem, bör man ändå låta eleverna få komma fram och uttrycka sina åsikter och känslor på andra sätt, till exempel på engelska eller med hjälp av kroppsspråket.

5.1.2 Lärarutbildningens betydelse

När det kommer till lärarutbildningen och hur den behandlar frågor kring mångkultur och integrering av nyanlända, kan vi enligt tidigare forskning som Skolinspektionen gjort och

enligt vår egen studie se att det finns hål att fylla. Hur vet man som lärare att det man gör är rätt? Svårigheten med integrering av nyanlända elever är just det, att det finns lite forskning om ämnet och att det knappt nämns om det, om ens överhuvudtaget, i lärarutbildningen. Det kan tyckas märkligt eftersom Sverige anses vara ett mångkulturellt land och att det är många lärare i Sverige som arbetar med detta varje dag. Enligt studien som Skolinspektionen har gjort uppger många lärare att de anser att de inte har tillräckligt med kunskap för att kunna inkludera nyanlända elever (Skolverket 2014). Med tanke på den ökade andelen nyanlända i Sverige ställer det idag krav på läraren att kunna bemöta de nyanlända eleverna i skolan. Forskningen säger idag att nyanlända har det svårare i skolan på grund av de kunskapskrav som finns. Trots detta är skolan en viktig plats för det nyanlända för att komma in i samhället och skapa en tryggare framtid i Sverige (Huitfeldt 2015, s.82-84). Även samtliga lärare som vi har intervjuat säger att de anser att de inte fått eller fått för lite kunskap inom ämnet i deras lärarutbildningar. Två av lärarna säger att frågan inte har behandlats över huvud taget i deras lärarutbildning. Vi anser att detta är olyckligt eftersom vi själva kan föreställa oss vikten av att känna sig trygg i att veta hur man som lärare på bästa sätt välkomnar och får med en nyanländ elev i undervisningen. En av lärare påpekade hur de nyanlända faktiskt vill vara med, att dem är nyfikna och intresserade av idrotten men att det kan vara svårt att ta samma plats som övriga elever. Detta tar även Skolinspektionen upp i sin studie som vi presenterar i bakgrunden att många nyanlända elever vill lära sig men det kan vara svårt att hänga med eftersom att dem bland annat inte förstår allt som sägs under lektionen (2014, s. 8-9). Vad vi vill komma fram till är att eleverna faktiskt vill lära sig och att det vore dumdrigt att inte bemöta det. Vad som är utmaningen för läraren i fråga är dock att veta hur dem faktiskt ska bemöta detta eftersom våra resultat från denna studie tillsammans med tidigare forskning säger att lärarutbildningen inte berört frågan och lärarna i sig upplever sig stå utan kunskap kring detta. Med mer kunskap om ämnet hade läraren från första idrottslektionen kunnat använda arbetssätt för att bemöta nyanlända elever på ett väl lämpat sätt. Vi tror att detta skulle resultera i fler nya kunskaper och lärdomar i idrott hos den nyanlända eleven till skillnad från om läraren inte har arbetssätt med sig att tillämpa. Dessa lärdomar kan eleven sedan ta med sig och tillämpa under nästa idrottslektion. Samtidigt som den nyanlända eleven använder sina tidigare lärdomar kan hen också ta del av övriga elevers kunskaper för att lära sig något nytt. Detta stämmer överens med det transaktionella synsättet där en individ breddar sin kunskap under det samspel som sker mellan individ och hens omgivning (Quennerstedt 2006, s.60).

5.1.3 Religion

Larsson och Meckbach skriver om hur undervisningen kan vara svår av den anledningen att religionen måste tas i beaktande. Detta gäller speciellt för muslimska flickor. Flickors deltagande i idrottsundervisningen kan påverkas av deras religion eftersom det finns de religioner som menar att flickor ska klä sig i en viss klädsel. Religionen kan också ha åsikter om att det finns pojkar i närheten som kan titta på flickorna (Larsson H & Meckbach J 2012, s 245). De lärare som vi har intervjuat pratar alla om hur flickor och deras religion kan ses som en utmaning i undervisningen, speciellt när det handlar om simning. Simundervisningen kräver att eleverna byter om till badkläder för att delta, vilket inte alltid var självklart för eleverna. Religion är en privat sak, något alla ska ha rätt till och man måste som lärare respektera elevernas religion. Samtidigt ska eleverna uppfylla kunskapskraven och där kan det vara en utmaning att veta hur man ska göra. En av de lärare som vi intervjuade talade om att det var en process och att det tar tid, men det går att lösa. Vi tror på att det är viktigt att inte göra en alltför stor sak av det hela och faktiskt acceptera hur läget är. Man måste mötas någonstans på vägen, hitta lösningar och inte göra problemen större än vad de är. Vid simundervisningen går det att hitta alternativ, ett sätt är att gå till simhallen med pojkar och flickor separat. Även i den övriga idrottsundervisningen talade lärarna om hur ombytet kunde bli ett problem för flickor och vi tror att precis som i simundervisningen och som en av de lärare vi intervjuade påpekade så måste man se till vad som är viktigt, är det värt att lägga en kamp i ombytet eller är det viktigare att fokusera på rörelseglädje och en aktiv lektion? Alla måste inte springa i shorts och t-shirt för att en idrottslektion ska ses som lyckad.

5.1.4 Förståelse

Som vi även nämnt tidigare kommer nyanlända flyktingar inte sällan från otrygga och otäcka förhållanden. Framförallt som situationen ser ut idag kommer väldigt många från krigsdrabbade områden. Detta innebär att lärare i fråga måste vara beredda på att möta elever med rädsla, sårbarhet och andra tillstånd av psykisk ohälsa som lättare kan uppstå hos dessa elever (Broberg, Almqvist & Tjus 2003). När läraren står inför en nyanländ med ett tungt bagage anser vi att det är av stor vikt att vi handlar på ett genomtänkt vis. Lärare 3 i vår studie säger till exempel att man får jobba mycket mentalt, närma sig långsamt och ta det lugnt med eleverna om det finns trauman och rädslor. Detta arbetssätt verkade vara vanligt även bland de övriga lärarna. Det kan vara en utmaning att veta hur man ska jobba mentalt med en elev

som lider utav depression eller har trauma. Det man kan göra förutom att låta eleven ta sin tid att anpassa sig till klassen borde även läraren arbeta för att både klassen men också idrottsmiljön ska välkomna och anpassa sig till den nya eleven. Exempel på arbetssätt som detta skulle kunna vara att utse någon i klassen som en ”fadder”, använda sig av namnskyltar, förbereda idrottshallen med lappar som berättar vad de olika redskapen heter både på svenska och på annat språk, avsätta en lektion där kroppsspråket är i fokus, testa idrotter, spel eller lekar som inte enbart är nya för de nyanlända eleverna utan för hela klassen, dra fördel av att det (eventuellt) kan finnas fler nationaliteter i klassen som kan hjälpa till med språket, låt inte bara de nyanlända lära sig svenska utan låt även de nyanlända få lära ut sitt språk genom att till exempel säga ”På svenska heter det fotboll, hur säger man på XXX?”. Metoderna är många och när vi väl börjar testa nya sätt har vi gått från att enbart integrera en nyanländ elev i undervisning till att faktiskt inkludera den. Skillnaden är att den nyanlända eleven inte bara blir en i elev i idrottshallen, istället blir idrottshallen en plats för alla elever.

5.1.5 Idrott som integrationsarena

Det finns en stor vinst med att jobba med gruppen och gruppdynamiken i klassen, det säger flera av lärarna. Attityder och eventuella fördomar som kan finnas eleverna emellan behöver motverkas. Detta är också en stor utmaning för läraren, det kan variera och bero på vilken klass man har och hur eleverna själva blivit uppfostrade. Man måste som lärare vara tydlig med att man inte accepterar ett fördomsfullt beteende genom att visa att alla är lika välkomna och att man jobbar med frågor om värdegrund och likabehandling. Det gamla hederliga vett och etikett ska man inte glömma. Inkluderingen blir betydligt enklare om man har en grupp som är välkomnande och som accepterar människor så som de är. Detta ansvar ligger även på klassläraren och att man i ett tidigt skede, redan på årskurs 1, jobbar med och pratar om vett och etikett i olika sammanhang. Inkludering är ett nyckelord i en skola för alla och vad det står för. Inkludering förenar människor och motverkar fördomar. Det som är främmande är skrämmande, och genom att inkludera alla elever tillsammans så förenas människor och man skapar förståelse för varandra och får lära sig att olikheter är något bra. När man till exempel inkluderar en elev med funktionsnedsättning hjälper det till att ta bort fördomar mot människor som har olika diagnoser. Inkludering av nyanlända tar bort fördomar mot andra kulturer och motverkar rasism. Detta genom att man då kan se att trots att vi alla är olika individer är vi i grunden ganska lika, oberoende av varifrån man kommer, vilken diagnos man har, om man är pojke eller flicka och så vidare.

Utifrån vår teoretiska utgångspunkt som grundar sig på det transaktionella synsättet kan man se på integrering och inkludering av nyanlända som något positivt, något som både lärare och elever kan lära sig utav. När olikheter möts skapas nya möjligheter och lärdomar. Alla som ingår i transaktionen, till exempel i en klass, har olika kunskaper och erfarenheter som kommer resultera i att vi kommer handla på olika sätt. Detta leder i sin tur till att man kan utbyta kunskaper och lära sig av varandra. I en transaktion med lärare och elever handlar bägge enligt de erfarenheter man har. Problematiken som kan uppstå vid integrering av nyanlända är den bristande erfarenheten och kunskapen som finns hos lärare. Om läraren handlar utifrån egna instinkter och vad hen tror är det rätta, påverkar det hur eleven sedan lär sig.

Huitfeldts menar i sin studie att idrotten är en tacksam plats för integrering av nyanlända elever. Han skriver att idrotten är en plats för gemenskap och på så sätt blir idrotten i skolan en chans för de nyanlända eleverna att komma in i klassen. (Huitfeldt 2016). De lärare som vi intervjuade säger också dem att idrotten är en tacksam plats för integrering av nyanlända. Till exempel nämner lärare 4 att hen ser det som ett tillfälle där man får jobba mycket med gruppdynamiken eftersom att idrotten ofta innebär lagarbete och träning för samarbetet. På så sätt blir idrottslektionerna en möjlighet för hela gruppen att komma varandra närmare, både för de nyanlända men också för de tidigare eleverna. Att känna samhörighet och att man tillhör en grupp tror vi är viktigt att eftersträva för att eleverna ska känna sig trygga i skolmiljön. Lärare 3 beskriver idrotten som en bra plats för integration eftersom att idrotten erbjuder mer socialt umgänge än andra teoretiska ämnen. Här får eleverna en chans att öva på den sociala biten bättre gentemot andra ämnen. Idag är det dessutom inte helt ovanligt att nyanlända elever kommer från krigsdrabbade och oroliga områden (Huitfeldt 2016, s. 88) och genom att bland annat ha en god social kompetens kan barn och ungdomar som kommer ifrån svåra förhållanden utvecklas på ett bra sätt (Broberg, Almqvist & Tjus 2003, s. 185).

Huitfeldt nämner vidare att idrott är något som vi alla har någon form av erfarenhet av (Huitfeldt 2016). Lärarna i vår studie säger alla att erfarenheterna kan skilja sig åt, men ingen säger att de nyanlända eleverna inte har någon erfarenhet överhuvudtaget. Och när det kommer till idrott så är all erfarenhet bra. Idrott ska vara uppbyggd på så sätt att det blir en möjlighet för eleverna att lyckas och att man genom sina grunder och tidigare erfarenheter kan bygga på nya kunskaper och utvecklas. Man kan se detta som en transaktion där individer, miljöer och tidigare erfarenheter påverkar inläringen. Till exempel nämner en av

lärarna i studien att hen låter sig inspireras av olika kulturella danser som är typiska för elevernas kulturer. På så sätt använder hen deras tidigare erfarenheter för att bygga på med ny kunskap och på så sätt uppnå målen i dans. Genom att tänka integrering av nyanlända på detta sätt så kan man se idrotten som en tillgång. Alla har erfarenhet av idrott, man använder sin kropp och det är en plats för gemenskap och en chans att komma in i gruppen och i en samhörighet.

Idrotten är enligt vår uppfattning en bra plats för integration och vi anser därför att vi borde dra fördel av detta. Idrotten kan vara en plats där en klass svetsas samman, där samarbete är av stor vikt, där kamratskap bildas, där man lär sig ta hand om varandra etc. En av de lärare som vi intervjuade sa ”Alla vet ju vem Zlatan är”. Vi tolkar detta som att idrotten är något som talar samma språk, alltså blir det en plats som många kan relatera till. Om det finns pedagoger som vet hur dem ska använda idrottshallen som en arena där alla känner sig välkomna tror vi att man kan bygga upp en stadig grund för både de nyanlända eleverna men även för klassen som en helhet.

5.2 Metoddiskussion

I vår studie valde vi att använda oss av en kvalitativ undersökningsmetod. Av den anledningen att vi under skrivperioden befann oss i två olika länder (Sverige och Finland) utförde vi också våra intervjuer separat. Detta kan ifrågasätta reliabiliteten i vår studie eftersom vi båda två inte var närvarande vid varje intervju och kan därför inte vara säkra på att vi gjort likadant vid varje intervjutillfälle. Vi är medvetna om detta och har hela tiden arbetat för att efterlikna varandras intervjutillfällen på bästa sätt, bland annat genom att använda oss av samma frågor till varje lärare. Följdfrågorna kunde visserligen bli olika men det anser vi att dem blev oavsett vem vi intervjuade och vem av oss som intervjuade. Vi anser även att oavsett intervju kan det inte garanteras att dem är likadana av den enkla anledningen att alla är olika och kommer svara olika. Vad vi dock kunde göra och också gjorde för att öka reliabiliteten var att hålla ständig kontakt och kontinuerligt uppdatera varandra om vad vi gjorde. Direkt efter varje intervju talades vi vid för att berätta vad som sagts. Inspelningen skickades dessutom över för att den andre skulle få en chans att lyssna på intervjun. Vi tror att tack vare gott samarbete och god kommunikation oss två emellan löste vi situationen på bästa sätt och vi är båda nöjda över resultatet. En annan aspekt är att Finland och Sveriges invandrapolitik skiljer sig åt, vilket kan påverka resultatet eftersom det kan skilja i

erfarenhet. Finland tar inte emot lika många flyktingar som Sverige gör. I bakgrunden belyser vi skillnaderna mellan länderna för att tydliggöra att det kan finnas skillnader, vidare förklaras i metoden att vi inte kommer lägga någon vikt vid detta. Studien syfte är inte att göra en jämförelse mellan länderna. I övrigt behandlas mest svensk litteratur och enbart studier som gjorts i Sverige i bakgrunden, detta eftersom vi vill ha svensk litteratur och det blir inte avgörande trots att en intervju är gjord i Finland. Litteraturen behandlar i stora drag aspekter som språk, mångkultur och så vidare, vilket är mer övergripande och lämpar sig oberoende vilket land man gör studien i. Vi vill vidare poängtera att kravet inte var att de intervjuade skulle ta emot mängder av flyktingar, kravet var att de skulle ta emot flyktingar. Det spelar ingen roll om du har fem eller femtio nyanlända elever, de ska ändå integreras i skolan. Vi är medvetna om att arbetssätten kan skilja sig åt beroende på hur många nyanlända man tar emot till sin undervisning, men det är inget som vi lagt någon vikt vid. Det är lärarnas arbetssätt och metoder som ska ligga i fokus.

Våra intervjufrågor höll låg grad av strukturering vilket resulterade i att de lärare vi intervjuade kunde tala relativt fritt. För oss var detta något positivt eftersom att vi under intervjun fick möjlighet att ställa fler följdfrågor och inleda djupare diskussioner när vi hittade områden som läraren framför oss hade mer kunskap och kännedom om. En mer styrd variant av intervjuerna tror vi inte hade gett oss lika brett utbud av svar eftersom det inte hade tillåtit oss att "skena iväg" på samma sätt i våra diskussioner. Till våra intervjuer hade vi frågor förberedda och tack vare den spridda kunskapen och erfarenheten bland våra lärare såg alla intervjuer olika ut och ledde oss in på olika diskussioner, vilket var tacksamt. Eftersom att vi ville ha konkreta tips och råd gällande integrering av nyanlända elever såg vi intervjuer som det lämpligaste alternativet. Ett annat alternativ hade kunnat vara att utföra observationer för att lägga mer fokus på vad som egentligen händer ute på golvet. Genom observationer hade vi fått mer direkta svar på hur läraren verkligen arbetar till skillnad från våra intervjuer där svaren mer handlar om hur läraren uppfattar sig arbeta med att integrera nyanlända elever i undervisningen. Visserligen skulle vi kunnat starta med intervjuer för att bilda oss en uppfattning och sedan följa upp med observationer för att se om lärarens svar i teorin stämde överens med hur det såg ut i praktiken. Detta hade varit intressant att fullfölja men på grund av tidsbristen blev det inte aktuellt.

5.3 Slutsats

Den här studien har undersökt hur lärare arbetar med att integrera nyanlända elever i idrott

och hälsa samt vilka utmaningar som kan finnas i detta arbete. Resultaten visar på att trots lärarna upplever sig fått för lite utbildning i ämnet kan ge kreativa förslag på arbetssätt och metoder. De arbetar med att bland annat sänka kraven, anpassa och göra eleverna till en del av undervisningen.

Studien har väckt tankar hos oss och vi anser att det behövs mera forskning inom detta område. Dels för att göra skolan till en plats för alla, motverka rasism och undvika klyftor mellan eleverna. Dessutom skulle vidare forskning bidra till ökad kunskap för lärare. Förslag på vidare forskning skulle kunna vara att undersöka vad lärare efterfrågar för kunskap för att kunna integrera nyanlända elever. Vikten av elevvård anser vi också kunde belysas mer inom forskning eftersom stor del av de nyanlända bär på trauman.

Avslutningsvis hoppas vi att studien har väckt tankar till dig som läser. För vår egen del har studien bidragit till ny kunskap som vi tar med oss i vårt kommande arbetsliv.

Käll- och litteraturförteckning

Broberg A, Almqvist K & Tjus T (2003). *Klinisk barnpsykologi*. Stockholm: Natur och Kultur

Bryman, A. (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder*. 2:a upplagan. Malmö: Liber Ekonomi.

Hertting K & Karlefors I (2011). Upptäck idrottens mångkulturella bilder. *Centrum för idrottsforskning*, 2011(2), ss. 21-25.

Hämtad: 2016-03-16 <http://centrumforidrottsforskning.se/wp-content/uploads/2014/04/Idrottens-mangkulturella-bilder.pdf>

Hassmen, N & Hassmén P (2008). *Idrottsvetenskapliga forskningsmetoder*. Stockholm: SISU idrottsböcker.

Huitfeldt Å (2015). *Passar jag in? Nyanlända ungdomars möte med idrottsundervisning*. Lic.-avh., Örebro universitet

Huitfeldt Å (2016). Nyanlända behöver trygghet och krav i skolgympan. *Örebro universitet. Idrottsforskning.se*. Publicerad: 2016-02-18. Hämtad: 2016-03-09
<http://www.idrottsforskning.se/nyanlanda-behoover-trygghet-och-krav-i-skolgympa-2/>

Huitfeldt Å (2016). *Hur är det i praktiken: Passar jag in? Nyanlända ungas möte med idrott och hälsa*. Stockholm: Gymnastik- och idrottshögskolan.

Kvale S (1997). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Studentlitteratur: Lund

Larsson H & Meckbach J (2012). *Idrottsdidaktiska utmaningar, andra upplagan*. Stockholm: Liber Ab

Lendahls B, Nordheden I & Stålstedt U (1990). *Kulturmöten i klassrummet*. Helsingfors: Finska Litteratursällskapet

Larsson, Å. (2016). De använder idrott som verktyg för integration. *Skolvarlden.se*.

Publicerad: 2016-01-04. Hämtad: 2016-05-02

<http://skolvarlden.se/artiklar/idrott-som-verktyg-integration>

Marshall J& Hardman K. (2000). *The state and status of PE in schools in international context*. *European Physical Education Review* October 2000 6: (s 203-229)

Migrationsverket (2016) *Statistik*

<http://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Statistik.html>)

Migrationsverket (2016) *Inkomna ansökningar om asyl, 2015*

<http://www.migrationsverket.se/download/18.7c00d8e6143101d166d1aab/1451894593595/Inkomna+ans%C3%B6kningar+om+asyl+2015+-+Applications+for+asylum+received+2015.pdf>

Migrationsverket Finland (2015) *statistik över asyl och flyktingar*. Migri.fi

http://www.migri.fi/information_om_verket/statistik/statistik_över_asyl_och_flyktingar

Patel R & Davidson B (1994). *Forskningsmetodikens grunder. Att planera, genomföra och rapportera en undersökning, andra upplagan*. Lund: Studentlitteratur

Patel R & Davidson B (2011). *Forskningsmetodikens grunder. Att planera, genomföra och rapportera en undersökning, fjärde upplagan*. Lund: Studentlitteratur

Quennerstedt M (2006). *Att lära sig hälsa*. Diss, Universitetsbiblioteket. <http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:136837/FULLTEXT01.pdf>

Riksidrottsförbundet (2010). *Idrott och integration – en statistisk undersökning 2010*.

http://www.rf.se/ImageVaultFiles/id_29196/cf_394/Idrott_och_integrations.PDF

Skolverket (2011). *Läroplan för grundskolan, förskoleklassen och fritidshemmet 2011*.

Stockholm: Skolinspektionen

Skolverket (2012). *Skol- och förskoleverksamhet i kyrkan eller annan religiös lokal*. Stockholm: Skolinspektionen.

Skolverket (2013). *Forskning för klassrummet, vetenskaplig grund och beprövad erfarenhet i praktiken*. Stockholm: Skolinspektionen.

Skolinspektionen. (2009). *Utbildning för nyanlända elever – rätten till en god utbildning i en trygg miljö*. Övergripande granskningsrapport 2009:3. Stockholm: Skolinspektionen

Skolinspektionen (2014). *Utbildning för nyanlända elever*. Kvalitetsgranskning 2014:03. Stockholm: Skolinspektionen

Skutnabb-Kangas, T (1986). *Minoritet, språk och rasism*. Malmö: Liber

Tössebro J (2004). *Integrering och inkludering*. Lund: Studentlitteratur

Vetenskapsrådet (2002). *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*: <http://www.codex.vr.se/texts/HSFR.pdf>

Bilaga 1

Litteratursökning

Syfte:

Syftet med studien är att undersöka hur idrottslärarna arbetar för att inkludera nyanlända elever som kommer till skolan. Vi vill ta reda på deras syn och tankesätt kring inkluderingen av dessa elever och hur de löser olika situationer.

Frågeställningar:

- Hur uppfattar lärare i ämnet idrott och hälsa att de arbetar med integrering av nyanlända elever?
- Vilka utmaningar finns i att arbeta med integrering av nyanlända elever?

Vilka sökord har du använt?

Nyanlända skola, nyanlända idrott och hälsa, integrering nyanlända, integrering idrott och hälsa, integrering och inkludering, Åke Huitfeldt, mångkultur skola, John Dewey transaktion, forskningsmetodik

Var har du sökt?

GIHs bibliotekskatalog, Tritonias (Vasa universitets bibliotek) bibliotekskatalog, google.com, google scholar

Sökningar som gav relevant resultat

Tritonia bibliotekskatalog: forskningsmetodik, mångkultur skola, integrering och inkludering,
Google: Åke Huitfeldt,
Google Scholar: nyanlända idrott och hälsa

Kommentarer

Materialet vi har använt är bra och har varit till hjälp för oss. Vi har fått mest tips på litteratur från vår handledare och från andra studiers litteraturlistor. Tritonias universitetsbibliotek har även varit till hjälp.

Bilaga 2

Intervjufrågor

1. Hur ser läget ut på er skola gällande nyanlända elever? Hur många har ni tagit emot/tar ni emot?
2. Hur ser dessa elevers bakgrund ut gällande idrott?
3. Hur påverkar elevernas tidigare erfarenheter undervisningen?
4. Vad är viktigt att tänka på i första mötet?
5. Hur arbetar du med att integrera nyanlända elever?
6. På vilket sätt påverkar resten av klassen av de nya elevernas upplevelse av idrottsundervisningen?
7. Finns det speciella moment i kursplanen som är svårare än andra att arbeta med?
8. Finns det speciella moment som är enklare än andra att arbeta med?
9. Hur tror du att idrotten fungerar som integrationsarena?

Bilaga 3

Intervju 1

J: Vill du börja berätta hur läget på er skola ser ut, tar ni emot mycket nyanlända?

L: Vi tar emot väldigt mycket och speciellt nu. Vi har en mottagningsklass och det droppar in elever varje vecka i princip med olika skolbakgrund, det är en otrolig spridning. Först går dem i mottagningsgruppen och lär sig lite grunder i svenska och sedan kommer dem ut i praktiska och estetiska ämnen så dem kommer ganska snabbt ut till mig. Så då är dem med på vanliga gymnastiklektioner.

J: Det finns ingen sådan mottagningsgrupp för idrotten?

L: Nej det finns inte, men jag skulle förorda det.

J: Varför skulle du förorda det?

L: Det har med att göra för att våran skola är otroligt stökig och dem eleverna som bor här och är uppvuxna i XXX har en attityd som är förfärlig och dem nyanlända kommer, är tacksamma och nyfikna, artiga och vill. Sen kommer dem ut i dem här klasserna, sen när dem blir placerade i andra klasser i andra ämnen så intar dem samma attityd för det måste man för att överleva här.

J: Dem tar efter alltså, ganska fort?

L: Väldigt fort. Det är väldigt tråkigt och jag vet inte hur jag ska komma till rätta med det här. För egentligen är det inte fel på de andra eleverna här men jag är ganska ny på denna skola... jag jobbade på en grannskola, har jobbat i XXX sedan 2001 så jag har ganska lång erfarenhet och vi hade ett helt annat system där. Det var en F-9 skola vilket gör att det inte bara var hormonstinnade tonåringar med attityd så det var otroligt mycket roligare och lättare att jobba och det är bara 100 meter härifrån. Samma område, samma typer av elever, samma problematik men en helt annan fungerande skola än vad det här är. Så jag tycker att det är ganska synd om dem här nyanlända. Jag är naiv, har varit med länge och försöker när dem kommer hit att presentera sig och att de andra ska presentera sig men dem bara dissar. Om inte jag tar i med hårdhandskarna och säger till, då gör dem det plikttroget men dem som kommer känner sig ju inte välkomna, tyvärr. Så det här med integration och rasism det är värre inom grupperna här än vad det är svenskar kontra invandrare och det pratar man ju sällan om. Hierarkier, vilka som är mest värda och så.

J: Är det såhär, jag måste få fråga, är det grupperingar... Alltså upplever du att folk som kommer ifrån samma länder är en grupp eller har det mixats helt?

L: Både och. Men det är väldigt... Nu var det ett tag sedan det hände men det är konflikter här mellan elever ifrån olika länder, då kommer släkten och så är det slagsmål utanför här med hela släkten. Så det händer. Så det är grupper emot grupper också men just här på skolan så blir det tonåringar som blir kompisar och då blir man ett gäng och ibland spelar det ingen roll var man kommer ifrån.

J: Ja... det är väl så det ska vara? Vi är ju alla människor.

L: Precis.

J: I XXX hade du varit sen 2001, hur länge har du varit idrottslärare?

L: Sedan 1973

J: Läste du också på XXX?

L: Ja

J: Jaha, vad kul! Men dem som kommer hit. Just i idrotten, hur ser deras bakgrund ut? Alltså i idrott?

L: Precis lika olika som allt annat. Från dem som aldrig har haft idrott till dem som är jätteduktiga, det är en väldig blandning. Man ska väl inte generalisera men dem som kommer från Bosnien, Jugoslavien, såna länder, vi har Grekland. Dem har ju haft idrott i skolan och dem har ju med sig gympakläder och dem vet alla dem stora bollspelen, kan regler, kan teknik och sådär. Till dem som inte har provar någonting. Sen är det ju flickor också som verkligen inte har provat något.

J: Precis, det tänkte jag också. Det måste vara stor skillnad där?

L: Stor skillnad. Men inte om dem kommer ifrån Europa.

J: Kanske mer muslimska länder och så?

L: Ja

J: Hur tacklar du det? Hur bemöter man det?

L: Alltså det måste man ju hitta sitt eget. Jag gör ju så att jag gör ingen kamp i ombytet och det är framgångsrikt här. Man måste göra ett val här och man måste välja sina krig annars går man under och jag har valt att få dem i rörelse och känna glädje i rörelse än att göra kamp i ombyte och dusch. Och det funkar ganska bra faktiskt. Nu börjar jag få flickorna med sjal att ta av sig kjolen för oftast kommer dem ombytta så har dem gympabrallor under, dem har ju lager på lager men det är alltid en process, en lång tid. Men sen åker kjolen av också. Och om du tar simningen så får jag nästan alla att gå med och simma nu och det har dem inte jobbat med på den här skolan så mycket. Nej men dem skyller på jag får inte men om man går till botten med det och har samtal med föräldrarna och talar om vad som gäller och talar om att

det finns burkini, jag respekterar din religion men det går att lösa. Lösningfokuserat prat med dem, då funkar det.

J: Jag tycker det är intressant det här med hur faktiskt föräldrarna bemöter det...

L: Jag tänker på min förra skola när ambitiösa unga lärare sa att det är såhär vi gör och vi ska göra såhär, här måste man kunna simma och det får du se till. Då får man inte föräldrarna med sig men om man börjar med att säga jag vet att flickorna inte får ta av sig, att det finns kläder att bada i då blir det en helt annan öppning och då kan det ta ett tag men sen kommer dem. Sen blir det så att föräldrarna ringer och talar om att dem inte ens behöver ha sjal när dem badar. Så det händer saker, men det går väldigt långsamt.

J: Hur tar eleverna det tycker du? Känns det som att dem uppskattar idrotten?

L: Dem vill. Och om jag tänker på förra skolan där jag hade F-9 så var det ju väldigt många små barn som bara drömde om att gå till simhallen och vart så lyckliga när vi löste problemet. Jag tror att väldigt många här, fast man är ju tonåring så man visar inte att det är så kul.

J: Nej det är klart.

L: Men jag ser ju det, att det finns en glädje i att gå till simhallen. Det enda jag gör som är emot mina principer är att jag inte åker till badhuset med hela klassen utan jag tar flickorna för sig och pojkarna för sig. Även om det finns män i simhallen, det funkar men att sätta ihop dem i klassen så är gruppsycket för stort. Jag förstår att dem inte vågar. Om du tittade på den här Morgan, han som är emot mobbning som var i en skola

J: Nej, jag har inte sett det.

L: Det var en vanlig svensk skola i Skåne utan invandrare där flickorna fick såna kommentarer för sina kroppar att dem inte ville bada tillsammans med killarna och då kan du tänka dig hur det blir här. Så det gör jag och det har kommit så långt att det är ok att det är män i bassängen men det är inte några som dem känner och då är det ok. Med burkini.

J: Ja, då har man gjort vad man har kunnat i alla fall tycker jag och visar ju faktiskt att man respekterar alla. Man har försökt att göra något åt det.

L: Men alla håller inte med mig, dem säger att dem ska och ska och sådär men min erfarenhet säger att det går inte för då kommer dem inte alls.

J: Det får väl alla ta egen ställning till tänker jag.

L: Ja precis, det måste man göra.

J: Men vad skulle du säga är det viktigaste att tänka på när dessa elever kommer till skolan? När dem kommer in i idrottshallen för första gången, vad är viktigast? Första intrycket, det första bemötandet!

L: oj, det har jag aldrig tänkt på... Men det första bemötandet är att vara nyfiken på vem är du? Och berätta vem jag är. Sen har jag läsåret indelat i olika planeringar och då berättar jag vad vi håller på med och sådär och frågar om dem har några erfarenheter och så. Sen försöker jag få med dem in i gruppen, och det är det svåraste. "Jävla invandrare" säger dem bara...
haha.

J: Jag tänker språket till exempel?

L: Mm, dem som kommer från Europa kan ju oftast lite engelska, även somalier har ofta gått via London så dem kan också lite engelska men annars är det kroppsspråk. Det funkar.

J: Det gör det? Jag tänker annars att idrottshallen är en ganska tacksam arena för kroppsspråk och annat, där kan man lätt förstå vad som händer.

L: Ja och även om jag är gammal nu så visar jag allting och jag är alltid med. Och sen när jag började med sjuor i höst som kommer från andra skolor så säger jag "ni ser en tant men akta er". Lite för att öppna upp ögonen för dem. Jag är inte gammalmodig, jag hänger med i alla nya trender. Sen kan dem komma "du hade rätt"..

J: Haha, ja du ser! Ingenting är omöjligt. Du nämnde bland annat det här med att du delar upp killar och tjejer när dem ska simma och så vidare. Har du några andra arbetssätt eller metoder du skulle säga att du försöker tänka på?

L: Generellt säger jag såhär att försöka hitta glädjen och sen bygger jag upp min undervisning så att alla håller på samtidigt med saker. Inga led, inte det här att dem ska ha möjlighet att kolla in varandra. Bygger jag banor så bygger jag olika svårighetsnivåer så att man ger en utmaning till alla. Lite så tänker jag och det funkar också jättebra. Mina kollegor är oftast utbildade så det är ofta en fotboll och hela klassen, en volleyboll, ett nät, halva klassen på varsin sida

J: Det är kanske inte riktigt det som man vill åt

L: Nej. Så jag är väldigt tydlig med här som vi är vana vid som är uppvuxna i Sverige att när man kommer till en idrottslektion så är det en inledning, instruktion, det är en uppvärmning, en huvuddel och det är en avslutning. Jag vart på den här skolan, det är fjärde året nu och nu börjar det sätta sig. Så försöker jag arbeta in rutinerna att vi gör likadant varje gång så använder jag också en rullande whiteboard för jag vill ju att alla ämnen ska vara språkutvecklande och har man kroppsspråk, röst och skrift så tilltalar man flera personer. Man lär sig och tar till sig på olika sätt. Men ibland orkar jag inte det, det är ju en kamp också. Men sen, vad var det, sista året på gamla skolan så forskade jag med språkutvecklande arbetssätt på idrotten. Jag gjorde det ett helt år och följde upp, det var då jag började med det här sättet och när det blir så kontinuerligt med barn jag kände så behövde jag aldrig säga tyst utan dem satt

sig där och väntade på vad som skulle stå på tavlan och sen hade jag alltid en spalt med nya ord och så fick dem på en av gympalektionerna skriva en liten loggbok vad dem hade lärt sig och det var jätteroligt och fantastiskt att se vad som hände. Går jag in idag i vilken klass som helst och frågar vad en plint är så har dem ingen aning. Vad heter det där? Säger dem. Dem vet vad man gör med det och så hitta dem ord som beskriver eller så går dem dit och visar. Det står ju faktiskt i läroplanen att dem ska kunna begrepp.

J: Märkte du mycket resultat från det projektet?

L: Forskningen? Ja, jättemycket! Sen skulle jag skriva då, det skulle vara gjort på ett professionellt sätt men det fanns inte någon litteratur att hänvisa till och det fann ingen tidigare forskning, ingen som hade gjort något liknande så det vart väldigt litet och naivt skulle jag säga men för mig personligen vart det en häftig upplevelse att se vad som händer när man lägger struktur under en längre tid.

J: Det låter jätteintressant, verkligen. Jag tänker vidare på andra moment som finns i kursplanen, dels simning som du pratade om men sen har vi ju också friluftsliv, skridskoåkning, skidåkning och så vidare. Hur är det att arbeta med?

L: NU får man ju rätta sig efter stället man är på. Här åker niorna upp till Romme varje år som skolan bjuder dem på och det är en fantastisk dag. Vilken glädje, alla tuffingar glömmet bort att vara tuffa för att det är så roligt.

J: Det blir aldrig såhär, vad ska jag säga, skidåkning är ju främmande för många eftersom att det finns faktiskt inte överallt.

L: Dem har aldrig... en del har ju inte ens sätt snö innan dem kommer hit och då har dem sina kjolar och grejer men dem åker skidor, dem börjar i barnbacken. Jag börjar med att få dem skidorna så får dem bara prova att gå på dem och i slutet av dagen så är dem uppe och åker i systemet, när dem VILL. Du förstår, det är urhäftigt. Sen har jag ett antal längdskidor som jag använder på idrottsdagar där man kan välja längdskidor. Sen åker jag skridskor varje vecka från vecka 2 till vecka 8 i alla klasser som jag har. Jag har hundra par skridskor som jag lånar ut och hjälmar.

J: Hur har du fått tag i dem? Har du ringt runt och jagat?

L: Nej, det har funnits här och det fanns på min förra skola också. Dem lär sig åka skridskor och dem flesta tycker det är jätteroligt, det är ju också helt nytt för dem.

J: Hur behärskar dem det då? Jag tänker att det måste vara lite svårt med bedömning och sådär egentligen eftersom dem är helt nya på det. Annars kan man ju ha haft det tidigare.

L: Jag säger såhär inför perioden med skridskor att jag vill att du ska gå dit och träna varje gång då får du ett godkänt. Jag måste någonstans göra det för det är orättvist annars och det är

ingen som kommer upp i högre betyg i skridskor. Jag är själv duktig på att åka skridskor så jag brukar skoja med dem och säga såhär ska man åka för ett A och så gör jag översteg framåt och bakåt, hockeystopp, ändrar riktning och lite hopp. Då blir dem lite förvånade. Bara dem förstår att dem blir godkända bara dem åker, så lägger jag upp det med bedömning. En del blir riktigt duktiga, upp till c nivå. De kan behärska framåt och bakåt och stanna med balans och sådär. Det är ju dem som har balansen naturligt. Sen friluftsliv är mitt stora (tung suck), alltså just här. På min förra skola var vi ett gäng som samarbetade och hade jätteroligt tillsammans. Vi anordnade dagar med friluftsliv där vi har triangelkök, knopar, vindskydd och så. Så skulle vi bygga upp, nu hann vi inte innan det lades ner men vi skulle gå Sörmlands leden och sova i tält. Men vi hade i alla fall en planering, vi hade en röd tråd där man startade med sexåringarna och sedan fortsatte det uppåt så jobbade jag ibland ihop med niorna och småttingar ute i skogen och bygga och bara vara ute.

J: Men här fungerar det inte alls eller? Är det för att det är brist på samarbete med andra lärare eller är det eleverna som inte vill.

L: Hela tänket här är annorlunda.

J: Är lärarna utbildade eller?

L: Det kan vara nyutbildade lärare som kommer ut hit men ger upp. Det är så tufft här. Jag är så glad att jag var på den andra skolan innan och lärde mig att det går. Det går att göra allting. Min sista kollega på lärarkandidat hos mig först och sen anställde jag honom. Han och jag hade samma värdegrund och det var så häftigt. VI slog ihop klasser, hade roliga teoripass, ordnade aktiviteter där vi ställde upp hela skolan i en ring och skickade rockringar igenom. OCH DET FUNKADE. Nästa gång gav vi niorna till uppgift att ställa hela skolan i storleksordning, och dem gjorde det. Där stod dem hela skolan i ett led, från småttingarna och upp i ett långt led så jag vet ju att det går. Men här får jag tagga ner litegrann. Här har man volleybollturneringar, marathonlopp...

J: Känns det som att man fortfarande är inne i den här "lilla boxen"?

L: Ja, och dem får bli arga på mig. Jag har gärna en volleyboll-turnering om vi gör jämna lag och blandar alla. Du vet det blir sånt hat mot domaren och man skriker, det var otäckt. Så det har jag tagit bort. Vi åker till Ljudansskogen klassvis ås hade jag mentorerna med så gjorde jag samarbetsövningar vi stationer. Du vet dem pratar inte med varandra, det är bara maktlekar. Men det var en fantastisk dag, de vuxna var med. Men nästa år så var inte dem vuxna med längre och då blir inte eleverna med heller på det sättet.

J: Innan hade jag VFU på en skola där jag upplevde att som blond, lite mindre tjej inte fick lika mycket respekt, särskilt av killar. Hur upplever du det?

L: Man får vara dubbelt så duktig, dubbelt så tydligt, jobba medvetet och konsekvent. Det är likadant med vuxna män som har invandrarbakgrund. När jag började här så pratade jag med en invandrarkille och möter en tredje, då hälsar killarna på varandra men struntar i mig. Det är så otroligt utstuderat och tydligt. Inte medvetet elakt eller något så men jag sa ”Men jag då? Hälsar du inte på mig?” och vilken reaktion, nu kramar dem mig varje gång. Men det är ju det här som ungdomarna ser här, dem har för få bra förebilder i män. Man måste var tydlig, men med glimten i ögat.

J: Vi pratade ju om simning och friluftsliv innan vi skenade iväg lite. Det är ju kanske dem momenten som är lite svårare att undervisa i. Vilka känner du är lite lättare? Alltså vilka delar i läroplanen talar samma språk?

L: Man tror att det skulle vara fotboll, men det är inte det. Nu har jag badminton och volleyboll, badminton går jättebra. Jag har en stor hall där jag kan sätta upp fyra nät, jag gör sån här rundbadminton och vi gör andra spel med badminton och alla är med och har roligt. Volleyboll kan också vara roligt när dem börjar träffa. Sen är jag gammal elitgymnast så gymnastik går jättebra.

J: Där tror jag man har fördel också av att ha gjort det själv eftersom man kan visa.

L: Ja eftersom jag kan själv så kan jag utmana mer. Jag bygger olika ställen där dem kan testa sig fram. Jag märker hur roligt dem har. Konditionsdelen och styrkan och det här... Dansen! Dansen är killarna jätteduktiga på om man får dem med sig, det tror man inte heller från början. Det blir mycket salsa och utifrån deras egna kulturer. Jag brukar lära dem grundsteg och sen får dem göra danser själva och sådär, det funkar bra. På min tidigare skola hade vi vals och det funkade där, men här är vi inte där än. Men dans tycker nästan alla är roligt, killarna blir som tjejer är i andra sammanhang.

J: Blir dem blyga?

L: Ja, men i de grupper som dem får vara i egna grupper är dem jätteduktiga.

J: Kan du använda eleverna till hjälp där eftersom många kulturer faktiskt medför många danser?

L: Ja, jag har ju lärt mig massa turkiska danser och så vidare. Har testat lite på gympalektioner. Har testa på uppvärmningar att dem väljer musik, så står man i ring och går in en och en och gör lite gester, då får dem använda sina rörelser.

J: Tror du att idrottshallen är en bra plats för integrering? Eller du som har det som vardag, är den det?

L: Det borde vara det. Det är inte det här, på min tidigare skola ja, men inte här.

J: Kan det vara den här ”makt kampen” som ställer till det?

L: Ja, man skulle önska att man kunde vara osynlig och få vara bland dem och höra vad dem säger till varandra och hur otroligt elaka dem är mot varandra. Attityden som dem har och sen säger dem ”jag skoja ju bara”. Då brukar jag fråga ”ser Mohammed ut som han tyckte det var roligt?” Då nickar dem lite och skrattar.

J: Är det många som håller på med idrott utanför skolan?

L: Nej

J: Inte det heller? Finns det inte föreningar?

L: Det finns massor av föreningar, under alla år som jag varit här är det projekt på projekt som fixar och dem får prova men dem är inte uthålliga, dem orkar inte gå på många träningar, orkar inte med kraven som ställs på matcher, att få platsa i laget, ombytet och såna här saker. I fotboll och hockey där det ska köras till matcher till exempel så har man köpt in bussar men dem slutar ändå, och jag vet inte varför. Jag har en elev som jag satt A på, en på hela skolan. Han är den enda. Han är precis osm vilken idrottsungdom som helst, alltid ombytt, kan ta tag i uppvärmning, ha ledaraktiviteter, motoriskt duktig och så vidare. Men han spelar elitfotboll i ett lag, tycker det är roligt och pallar det där trycket. Men han är den enda.

J: Jag trodde att det skulle vara fler som höll på med idrott utanför skolan.

L: Det trodde jag också i början. Just nu är det nya projekt, idrottsförvaltningen i Kista som skickar hit ledare som ska aktivera tjejer, det har man hållit på med i 15 år nu men det ger inte så mycket resultat. Dem kommer en gång, kanske två sen kommer dem inte något mer.

J: Vad tror du att det beror på?

L: Jag tror det är flera olika anledningar. Dels grupptrucker, någon säger ”vi skiter i det” så går man. Sen är de föräldrarna som inte har förstelse för det här, är det flickor ska dem vara hemma. Antingen för att det är hedersrelaterat eller för att dem sköter tvätten, lagar maten, tar hand om småsyskon. Dem har inte tid för det. Jag tror någonstans att intresset finns men det uppmuntras inte. Jag har två flickor i nian nu som älskar fotboll och har börjat i klubb men föräldrarna förbjuder dem att gå dit för att träningarna är till klockan nio. Man ber föräldrarna att hämta dem men det kan dem inte. Dem var så ledsna så att dem grät i skolan. EN av dem var tuff och satte krav, ”Om jag inte får spela fotboll tänker jag inte gå i skolan heller. Och jag lovar dig om jag får spela fotboll så kommer jag klara skolan också”. Då gav pappan med sig men den andra fick inte. Det är tufft för dem.

J: Vad tråkig att höra, men vad gör dem istället?

L: Killarna hänger runt här, mycket kriminalitet. Vi har många gäng som sysslar med sådant på kvällar och nätter. Jag tycker efter att vart här så länge, att det ställs för lite krav både på föräldrarna och på eleverna utifrån vad dem kan klara av så att säga. Dem har inga krav, dem

bara får och jag tror att tillslut blir det väldigt konstigt i huvudet på dem. Man kommer hit, har kämpat någonstans, har flytt och tagit sig hit och så får man inte jobba, allting tar lång tid, man blir sittande, får pengar och mat. Tillslut blir man bekväm i det också. Som mina mentorselever, mot dem lärare som dem inte tycker om är dem förjävliga mot rent ut sagt, det är illa att se hur dem tilltalar andra personer. Tar man upp det sedan så säger dem ”Det är ett fritt land det här” och jag tror att dem tror det, allvarligt alltså. Man får säga och göra som man vill här. Så jag jobbar stenhårt med mina elever att inte göra så, man får tycka som man vill men man måste uttrycka sig på annat sätt. Det kommer, men det tar lång tid.

J: Det är klar, sen har du inte mycket tid på dig heller. Dem kommer väl hit i sjuan, åttan och du har fram tills slutet på nian att försöka få ordning?

L: Ja, och en del är fantastiska och jätteduktiga. Och med tanke på vilka traumatiska upplevelser de nyanlända varit med om så skulle dem behövt behandling också, men dem kämpar och försöker. Det är dem som gått här längre jag menar innan.

J: När du pluggade på XXX, tyckte du att din lärarutbildning behandlade frågor kring nyanlända på något sätt.

L: Nej, inte alls.

J: Jag upplever inte heller att vi berör det ämnet idag.

L: Hur är det men genus då?

J: Desto mer, hur man ska blanda lag och så vidare.

L: Det måste jag ta hänsyn till här. Vill jag till exempel på tjejerna att röra på sig kan inte jag starta med att dela på dem.

J: Precis.

L: När jag startade med det här, ute på XXX i en skola där det fanns enstaka invandrare så gick jag en kurs på fryshuset om hederskulturer så jag skulle förstå vad jag skulle möta. Sen kom den här stora gruppen med somalier och nu är det mycket afghaner som kommer och det är helt nya sätt att förhålla sig till då. Desto med kunskap jag har kring deras kulturer desto bättre kan jag bemöta dem. Men jag får söka den kunskapen själv.

J: Har du något som du vill tillägga som an hjälpa oss i uppsatsen eller som framtida idrottslärare?

L: Vad svårt... Jag skulle vilja säga nyfikenhet. Jag har alltid varit nyfiken av naturen och det har varit bra. Ha glimten i ögat, man ska veta vad man vill och ha koll på det och stå fast vid det.

Bilaga 4

Intervju 2

J: Jag tänkte om du först vill berätta lite om er skola, tar ni emot mycket nyanlända elever?

L: Vi tar emot väldigt mycket nyanlända och det första som händer då är att dem kommer in i förberedelseklass sen är dem där, jag vet inte hur lång tid, eftersom det kom in så många nu fick vi starta en till klass så det är väldigt många. Sen är dem väl inne i bara två veckor tror jag innan dem kommer ut till prestationsämnen som bild, slöjd, idrott och sådär. Så det kommer en del.

J: Så du möter dem alltså två veckor efter att dem kommit till skolan ungefär?

L: Ja, det beror på. Tidigare har dem varit här i en månad, två månader ungefär och sen går dem ut i prestationsämnena men nu har det varit sådant tryck så nu är det två veckor sen har man matat ut dem. Sen beror det lite på vad dem har för bakgrund, en del kan ju inte språket alls. Sen har vi ganska mycket från olika länder här överlag, det är alltid nästan någon som kan hjälpa att kommunicera, det kan vara någon dialekt som är annorlunda än deras men oftast så finns det någon som kan prata, eller så kan dem engelska. Men ja, dem slängs ut i hetluften ganska snabbt

J: Vad upplever du är viktigt i det första mötet med dem här eleverna?

L: Vad som är viktigt? Oj, ja det är ju iallafall att dem får se vem jag är och jag ser vilka dem är. Sen har vi inte så stora krav på dem så att säga, dem är ju med och gör så gott dem kan. Vad ska man säga... ofta så får jag ett mejl någon vecka innan där det står att den här eleven kommer komma ut och så följer läraren med och säger "hej det här är X och det här är din idrottslärare".

J: Hur tycker du att dem här eleverna anpassar sig till idrotten?

L: Ja, alltså nu när det kommer in så himla många så har dem kastats in väldigt snabbt. I början kanske dem bara är med, sitter bredvid och tittar eller är med på det som dem känner sig bekväma i. För dem går i förberedelseklass och sen hoppar dem in i en annan klass bara för de här lektionerna, så det är lite svårt för dem att hinna lära känna de andra också, det här med gruppdynamik och allt möjligt... men hittills har det väl funkade rätt bra. Dem kommer med och är med så gott det går.

J: Hur påverkar resten av klassen de nya eleverna?

L: Det beror lite på vad det är för klass såklart. Men oftast är det rätt positivt, det är alltid någon som är snabb på "vem är det där?" så går dem fram och så pratar med dem. Dem är väldigt nyfikna. Så frågar dem "aha, vad pratar du? Var kommer du ifrån?" så ropar dem på

någon som kan språket, så dem är ändå rätt bra på att få med elever in. Jag tror att dem är ju vana vid att det kommer in nya elever, nu har vi fått in några som kanske inte ska gå i grundskolan och då kanske blir det lite annorlunda men är det på samma nivå så går det bra. Sen är det såklart upp till personen, om det är en blyg person så har ju den ändå satt sig ner och kanske hamnat i skymundan men är det någon som tar för sig så har det gått väldigt bra.

J: Hur ser deras idrottsbakgrund ut?

L: Med tanke på att jag har lite svårt att kommunicera med dem... Men jag tycker dem flesta har ganska bra idrottslig bakgrund, dem har nästan varit med på allt innan, det teoretiska går ju mindre bra men det praktiska... det är alltifrån badminton till fotboll, bollspel, lekar. Dem snappar upp rätt fort att det här är en kull-lek jag ska se upp för den här, det finns säkert något liknande som dem har lekt. Samma sak med... orientering kan ju vara lite bristande och samma sak med friluftsliv och simning kan ju vara ett ganska stort problem men det vet jag att förberedelseklassen åker och simmar med dem en gång i veckan i alla fall. Så då får dem i alla fall simning utöver idrotten så att säga, men annars så när det kommer till bollspel, lekar och racketsport då tycker jag att det funkar bra både för killar och tjejer.

J: Okej, du upplever ingen skillnad mellan kulturer, killar, tjejer?

L: Nja, när dem väl kommer igång så märker man att det inte är skillnad på killar och tjejer utan det är på allas nivå, alltså alla är på samma nivå, då har dem visat lite mer och tagit för sig då har man sett att dem kan precis lite mycket som killarna. Där tycker jag inte man ser någon större skillnad. Sen finns det ju fortfarande vissa tjejer såklart som tycker det känns konstigt, som kanske sitter och tar det lugnt. Det kanske inte är den kulturen som dem kommer ifrån att ha idrott tillsammans med killar eller idrotta över huvud taget.

J: Enligt vissa kulturer har ju tjejer en speciell klädsel, är det något du möter här och som blir ett problem?

L: Ja, dem har slöjor här. Vi har ju omklädningsrum, min kollega där hon sitter där byter alla tjejer om och där jag sitter byter killarna om. Det är klart att dem kanske inte varit ombytta varje lektion men dem kommer ändå så gott det går och sen skulle dem aldrig ha shorts till exempel men dem är ändå med och byter om. Det är väl när man kommer till simningen isåfall men då har dem skaffat sådan burkini som dem simmar i och då är det mer ”vadå, jag ska vara med och jag ska lära mig simma”.

J: Du har inte fått försvara det, till exempel att vi måste vara ombytta för vi måste lära oss simma?

L: Nej då har man fått förklara det. Förberedelseklassen har ju gjort jättemycket, det har varit två kvinnliga lärare så har dem gått iväg och simmat och det har inte varit några konstigheter.

Sen finns det ju alltid undantag men dem förklara och det har gått bra. Det är inget problem med att byta om, kanske något dem skyller på en gång men då skickar man hem en lapp och sen efter det är det försigt, sällan några diskussioner.

J: Finns det några andra moment än simningen som du känner kan vara lite svåra?

L: Ja alltså när dem är nyanlända så är det de teoretiska, att kunna förklara. Det är klart att någon elev kan gå in och översätta och kanske förklara, men det är inte säkert att den eleven heller har full koll och det känns lite... ska man gå genom en elev för att kunna nå en person, man lägger lite för stort ansvar på den. Men ja, det kan väl vara orientering, friluftsliv när man haft lite såhär man ska diskutera kring för- och nackdelar, kolla igenom kartor så har det varit lite svårt att kunna förklara så det är väl mest det. Men just det praktiska tycker jag inte.

J: Förutom att ta hjälp av elever som översätter, har du några andra metoder?

L: Ja, en del har ju handledare, någon som pratar deras språk som en liten grupp som träffas någon timme i veckan. Om jag till exempel har ett arbete eller prov och dem ska plugga inför det så kan jag mejla eller skicka det här materialet till handledaren så dem går igenom det så dem lär sig sen försöker dem skriva så gott det går på svenska då. Nu är det kanske någon som varit här ett halvår åtminstone, men annars kan jag vända mig till dem som undervisar i förberedelseklasserna men dem fokuserar ju helt på att lära och språket kommer eftersom, därför kommer dem ut i de praktiska ämnena för att där ser man mer...

J: Man hittar andra vägar än språket eller?

L: Precis och det är det man märker när man ska förklara något. Har man någon elev som inte kan språket så blir det mycket gester, han får sitta ner och titta. Det är mycket kroppsspråk.

J: Hur har det fungerat med vinteridrotter som skridskor och sådär? Det är ju något som kan vara helt nytt för många.

L: Ja, nu har jag inte haft det med dem för de flesta kom ju precis innan jul och innan dess har dem ju följt med och åkt lite skridskor och då är det såhär... dem tycker det är jättekul att prova på nya saker. Det är en ganska lätt gupp att göra sådana saker med.

J: Nu står visserligen inte skridskor med i kursplanen men friluftsliv gör ju det. Hur sköter du bedömningen då eftersom det kan vara ganska nya moment för dem?

L: Steg nummer ett är bara att dem ska komma med, träffa andra som pratar svenska, integreras och vara med. Så vi har lagt betyget att det kommer sen, vi har inte fokuserat så mycket på betyg. Så det är mest att gör ditt bästa och få feedback utifrån det för att dem ska lyckas. I förberedelseklassen har vi pratat mycket om hur gör vi med bedömningen men då har vi sagt att prio ett är att dem är med och att dem lär känna andra och kommer igång med det sociala så det har mest varit fokus på et. Sen är ju vissa här kanske en eller två månader

och sen försvinner dem till en annan skola eller en annan del av Sverige eller något så det är väldigt svårt att hinna göra något under den här tiden. Just det här med betyg så är det inte så mycket fokus på det i början. Som i friluftsliv, det är mer att dem ska vara med ut och vandra, känna till hur man klär sig, småsaker. Dem blir inte bedömda.

J: Kan de nyanländas tidigare erfarenheter av idrott vara till fördel för dig? Kan du dra fördel av vad dem kan på något sätt?

L: Inte vad jag märkt sådär... Nej. Vi har en planering som vi följer så nej. Jag har inte vänt på det så att säga. Däremot har man ju sett det men då är det svårt för dem att kunna förklara eller visa eller sådär, dem håller fortfarande på att hitta sin roll i klassen. Så tyvärr, det har jag inte.

J: Men när dem kommer in till en vanlig klass och beter sig på sitt sätt och gör det som dem är vana vid. Kan du då märka några konsekvenser för gruppen?

L: Ja det kan man märka mer på kanske tjejer och killar. Att tjejer är mer blyga i början och kanske håller sig undan så märker dem sen att alla andra är med och kör och då kommer dem in. Men killarna, oftast om du kommer in ny i en klass oavsett så är du ganska försiktig i början du kanske inte står ut så mycket eller sådär så det har jag inte märkt av någonting direkt. Utan något mer att tjejerna kanske backar lite, är lite mer försynta än killarna.

J: Hur lång tid kan det ta innan de nya eleverna anammar de övriga elevernas sätt att vara? När börjar dem "känna sig hemma"?

L: oj, kanske tar... nu har dem bara idrott här en gång i veckan. Men det kanske tar tre månader ungefär innan man märker att dem börjar känna sig hemma eller tar efter någons beteende eller... åde positivt och negativt kanske. Men dem försöker hitta sin roll och sådär. Sen efter en eller två månader sådär så ska dem in i de andra ämnena också och då går dem ju med i en klass och då kan det vara en annan än den dem haft idrott med. Och då börjar det ju om nästan. Så det är svårt att svara på.

J: Har du några speciella arbetssätt eller metoder för att knyta ihop gruppen?

L: Nej det är ganska nytt för mig också. Innan jag började här var det sju år på en innerstadsskola.

J: Där kanske du inte mötte dem här problemen?

L: Nej det var inte riktigt det. Så det var en stor omställning. Jag håller fortfarande på att... Nej men jag bemöter dem, låter dem vara med, vill dem vara med i bakgrunden så är det okej bara man stämmer av med dem så dem inte glöms bort eller något sådant där. Vill dem sitta så får dem göra det, gången där på försöker man få med dem, men man vill inte sätta för stor

press heller. Många av dem här eleverna är ju ensamkommande flyktingbarn så man vet inte riktigt vad dem varit med om, så man är väldigt försiktig med allt.

J: Är många öppna med vad dem varit med om?

L: Nja, jag träffar ju dem bara en gång i veckan. Hinner man skapa någon form av relation så berättar dem, jag ställer heller inte så mycket frågor det är väl mer om dem hamnar i min klass sen. Men är det något speciellt som om man kanske ska iväg och simma men dem vill absolut inte simma då kan man ju undra om det kanske är något och då kan man också börja fråga vad det beror på. Eller till exempel om man ska ha orientering så ger man inte bara en karta och låter dem springa i skogen själva. Sådana saker har man i baktanken men inte några speciella metoder för att dem ska komma in. Dem får se, såhär funkar det och såhär gör vi. Sen får dem själva läsa av dem här små koderna som finns och som kanske skiljer sig från vart dem kommer ifrån.

J: Hur känner du att din lärarutbildning har berört den här frågan?

L: Oj, det är inget alls.

J: Så du känner dig helt färsk på det här också?

L: Jag bemöter dem på samma sätt, bara mer försiktigt oh ställer inte lika höga krav men jag har inte några verktyg alls om ”det här ska du tänka på” eller ”det här ska du göra.” Nej det är helt nytt.

J: Hur tycker du att idrotten fungerar som integrationsarena?

L: Det tror jag kan vara rätt bra.

J: Varför då?

L: Man ser ju det att som jag sa tidigare, när man genomför olika typer av lekar så känner dem igen sig och på så sätt blir dem kanske mer bekväma med den övningen man gör eller om man gör någon slags bollsport eller någonting... oftast bollsporter, framförallt killar så tänker man att alla killar har väl sparkat på en fotboll, nu låter det där väldigt konstigt men då vet dem att det är ingen skillnad på fotboll här eller i något annat land, alla vet ändå vem Zlatan är liksom. Samma sak för tjejer, ser dem att andra tjejer är med och ta för sig, helt plötsligt är det okej att vara med och ha kul. Så jag tycker det fungerar bra, sen finns det såklart undantag. Men man kan se när man går igenom någon typ av aktivitet att även fast dem inte förstår så tittar dem och så gör dem, dem kan vara med utan att dem kan språket. Dem är delaktiga och sitter inte bara bredvid.

J: Du pratade innan om det här med att närma sig försiktigt och det är väl ett sätt att använda för att skapa en trygg miljö. Vad tycker du att man kan förvänta sig av eleverna för att skapa någon mening med idrotten?

L: Menar du de nyanlända eller gamla eleverna?

J: Ja... både och egentligen.

L: Men idrotten är ju fostrande tycker jag och om de andra eleverna ser någon som är duktigt i någon idrott som dem själva sysslar med på fritiden så kan dem kanske dra med dem eller något sånt där. Rörelse är ju bra, dem tänker på annat.

J: Har du något med du känner att du kan dela med dig av som kan hjälpa oss?

L: nej, egentligen inte. Som jag skrev i mejlet så är jag väldigt ny också och hoppas att jag hjälpte till med något. Men det måste på något sätt vara på deras nivå, det är därför jag säger försiktig. Första lektionen kanske en del bara sitter bredvid, andra lektionen kanske dem har med sig kläder och är med på det dem vill, tredje lektionen kanske dem är med och deltar eller går in och tycker det här ser kul ut och så går dem in och kör sen om dem vill sätta sig ner så är det fine, då får dem göra det liksom. Börja försiktigt.

Bilaga 5

Intervju 3

J: Hur arbetar er skola? Tar ni emot många nyanlända?

L: Det gör vi och det har varit mer det här läsåret än någonsin men så ser det säkert ut på många ställen, vi är nog inte ensamma om det. Vi har två klasser nu, vi har en klass som har gått där över ett år och en klass som det kommer nya till hela tiden, vissa stannar kvar och vissa gör inte det så det är svårt att veta hur länge dem varit där... vissa placeras ju om till andra kommuner, det kan hända över en dag.

J: Är det separata klasser, det bildas en klass där det bara är nyanlända elever?

L: Ja vi har en klass som kallas för världsklassen, det är dem som är nyanlända. De har precis kommit till Sverige och kan inte svenska. Sen har vi en klass som har varit här längre, dem har en klasslärare men är utslussade i andra klasser så dem har en klasstillhörighet och får vara med en annan klass i största möjliga mån. I den andra gruppen är det lite svårare, dem behöver få in språket först och ska slussas ut senare är tanken. Det här är min bild av hur det funkar på skolan.

J: När kommer dem till idrotten, när får du träffa dem?

L: Jag får träffa dem på egen begäran, det är inget som ledningen har sagt utan det är jag själv som tagit initiativet, jag tror det är bra att dem har idrott. Så jag har idrott med dem en gång i veckan, den tiden är 40 minuter ungefär och det är halvsal eftersom det är fullbokat, det var inte tänkt att dem skulle ha idrott först tyvärr. Så det blir halva den här stora salen, en gång i veckan. Det är väldigt mycket glädje och det är så kul att ha dem för dem är väldigt nyfikna, väldigt intresserade och dem lyssnar väldigt mycket, väldigt noggrant och dem gör, man är nästan lite van att elever gör som man säger men dem gör verkligen precis som man säger, nästan så att det blir för noga. Men det är enorm glädje, dem är väldigt artiga och trevliga sen är det ju såklart kulturkrockar som man stöter på också.

J: Hur upplever du att deras idrottsbakgrund ser ut?

L: Väldigt olika, allt ifrån ingenting till lite bollspel.

J: Skiljer det sig länder emellan tycker du?

L: Ja, nu är dem flesta afghaner som vi har, en del från Syrien, Turkiet. Men jag har inte direkt tänkt hur det skiljer sig, vissa av eleverna har ju aldrig gått i skolan så dem kan vara analfabeter, deras föräldrar kan vara analfabeter och såhär också så dem har ju ingen större bild av sport än vad dem sett på TV, vissa kan ha utövat, jag har några som har spelat lite basket. Några har spelat lite fotboll. Så det är allt från noll till bollspel.

J: Okej, mellan tjejer och killar då?

L: Det är samma där. Sen har jag en annan grej också och det är simning, det är ju ingen av dem som är simkunnig så jag har satt alla på simskola och det är ungefär 20 elever toltalt varav 5 har klarat av simningen och det är jättekul och de andra kämpar vidare. Där är det ju också många som är rädda för vatten så man får jobba på ett annat sätt för att nå dem. Man får jobba mentalt, många kan vara traumatiserade och ha dåliga minnen kopplat till vatten och sådär. Så det är också kul att dem med stöttning har vågat ta steget, vågat vara i vatten och prova simma.

J: Om man ska koppla det till skolan, hur arbetar du då med bedömning? Arbetar du ens med bedömning för dem då?

L: Nej jag gör inte det. Jag tycker att det är för tidigt och jag träffar dem för sällan men däremot försöker jag att få med alla delar. Jag har ju haft dans med dem, jag har haft livräddning och HLR så jag försöker få med alla delar men det känns lite orättvist att bedöma dem när jag har dem bara en gång i veckan så jag försöker få dem på benen innan dem blir bedömda just för att en del av dem inte gått i skolan över huvud taget, men tanken är att på sikt ska jag bedöma dem och på sikt vill jag att dem har schemalagt idrott som alla andra elever men just nu bedömer jag dem inte.

J: Men visst är det sjuor till nior så det förväntas ändå att dem ska ut i gymnasiet?

L: jag tror att dem... jag det gör det ju, det förväntas att dem ska ut i gymnasiet, men jag tror också att tiden är lite olika på när dem ska ut i gymnasiet beroende på hur länge dem har varit här. Och jag kan tänka mig att det känns lite orättvist att slussa ut någon med dåliga förutsättningar till gymnasiet så jag hoppas att dem får gå i grundskolan i alla fall två år innan dem blir satta i gymnasiet.

J: Hur skulle du säga att du jobbar med det här? Jag kan tänka mig att språkskillnaderna måste vara svåra, hur får du ihop det? Har du några metoder eller arbetssätt?

L: Det är jättesvårt. Jag har ju själv ursprung från Iran så jag kan förstå en del av eleverna som är från Afghanistan, dem pratar pashto och det är ungefär som danska och svenska mellan pashto och persiska så jag kan förstå litegrann. Men det är svårt, det är jättesvårt. Det är mycket tala långsamt, dem som förstår mer får förklara för varandra, mycket visa, jobba visuellt, engelska såklart. Men väldigt mycket visuellt, förklara och visa. Stanna upp och sen förklara igen. Det är svårt att nå dem på deras språk men visuellt kan jag nog nå rätt många.

J: Förstår dem varandra?

L: Många gör men inte alla, det är rätt kul att se när dem sitter fem olika nationaliteter vid matbordet och kommunicerar. Nej det är såklart ett hinder men det är inte ett omöjligt hinder,

det gäller att ha lite fantasi och framförallt visa så mycket man kan, mer än man gör vanligtvis. Ha i tanke att det som kan vara självklart för mig inte alls är självklart för en annan.

J: Den här startklassen du pratade om, när dem slussas ut i vanliga klasser. Hur välkomnar du in dem i den vanliga klassen?

L: Där funkar det i många fall väldigt bra. Där försöker jag inte göra något annorlunda än att efter en genomgång går fram till dem och fråga om dem förstått sen får dem förklara vad dem har förstått och sen får jag förklara ytterligare om det är något jag behöver lägga till för att säkerställa att dem förstått. Sen när dem har prov, teoriprov, vi har nyligen haft näringslära så får dem längre tid, dem får gärna ha en tolk om dem vill ha det, dem får sitta dubbelt så länge som de andra.

J: Upplever du att resten av klassen påverkar de nyanländas upplevelse av idrottsundervisningen?

L: Hur menar du då?

J: Vad har dem för inflytande på dem?

L: Ja, det är nog oundvikligt att inte ha det. Ofta är det gott inflytande, ibland sämre. Men det är klart att dem som de blir nära vänner med, dem läser av koderna för grupptillhörighet, hur dem gör och hur man ska göra enligt deras normer och tar efter det. Ofta är det bra ibland kan det vara sämre och det är inte mer än att man pratar med dem och då pratar jag inte bara med de nyanlända utan jag pratar även med mina elever som påverkar det här.

J: Det är intressant för jag gjorde en intervju på en annan skola och där kunde tidigare elever vara mer fientliga.

L: det är inget jag har upplevt och inget jag har hört från andra kollegor. Det är en multikulturell skola och framförallt på högstadiet är det är riktig mix så jag tror inte vi har haft sådana problem bland våra elever.

J: Dem som kommer hit, kan du dra nytta av deras erfarenheter?

L: Det kan jag absolut. Ta till exempel det här med dans, dem har massa kultur och danser med sig och det är alltid kul att se vad som är dans för dem, det är ett exempel. Ibland mat. Dem som kan prata, ibland pratar dem maträtter och berättar och visar bilder vad dem äter. Jag är ju väldigt matintresserad så jag tycker det är jättekul att prata om det. Så på personlig nivå, absolut och även i skolan.

J: Brukar du använda deras danser i undervisningen?

L: Ja absolut, dem ska få visa danser från deras kultur.

J: Och lära vidare till varandra sen?

L: Ja precis.

J: Och om vi vänder på det och tar det som är ganska typiskt den svenska idrotten så är det ju friluftsliv. Hur undervisar du i det?

L: det är en bra fråga, vi har inte kommit dit än. Min tanke är väl att inte göra så stora skillnader. Jag vet att det är en del som är rädda för skogen, att vistas i skog över huvudtaget så steg ett blir väl närmiljö, att vistas i skogen och ha lekar i skogen. Sen tänker jag också orientering att jag tänker börja inomhus, min plan är att först börja i idrottshallen, sen på skolgården och sen gemensamt ha en orienteringspromenad i skogen, så dem blir trygga med den miljön. Det är så långt jag har tänkt kring friluftslivet so far. Dem har fått vara med och testa triangakök, vi har haft en vinterfriluftsdag där dem fick testa skridskor, triangakök, iskunskap. Dem har fått prova på en del och tyckt det varit jättekul. Dem var dock inte rätt klädda men trots att dem blev blöta så hade dem jättekul.

J: På tal om vintersporter, när dessa elever kommer in i en vanlig klass och när du ska undervisa i de idrotter som är mer vanliga här. Hur tänker du då att du kan bedöma dem? Det kan ju vara idrotter som dem aldrig någonsin stött på, hur tycker du då att man gör en rättvis bedömning?

L: Nu finns det ju ingenstans där det står att de ska bli bedömda i just vintersporter utan dem ska bara prova på så jag kan då bedöma dem i andra sammanhang och där tycker jag det är viktigast att dem får prova på, att dem får lära sig och känna sig trygga i det. Nu har dem ju haft skridskor och dem har tyckt det varit kul. Det har varit många fall och dem har skrattat och dem har gråtit men dem har ändå tyckt när dem har utvärderat att det varit väldigt kul. Vi har köpt in 30, 40 par skridskor och det är jättebra eftersom många inte har utrustning. Jag tror att om skolan inte haft denna möjlighet hade det varit svårt att ha med det. Men för att svara på din fråga med bedömning så har jag inte tänkt fokus på bedömning just där utan tänkt att bedöma i andra sammanhang.

J: Vad upplever du är lättast respektive svårast att undervisa i?

L: Nyanlända?

J: Ja

L: Man måste hela tiden ha i förståelse att det är deras bakgrund, en annan kultur och språksvårigheterna som kan... det är ju en barriär där. Det är det egentligen och det är ingen jag försöker se svårt utan tänker bara hur jag ska ta mig runt det. Det är väl det som är en svårighet.

J: Jag tänker mer om det finns något specifikt moment i kursplanen som du upplever är svårare? Är det enklast att liksom slänga in en fotboll?

L: Dem vill ju det men dem har inte fått spela så mycket fotboll eller boll över huvudtaget. Basket har dem fått spela lite, men då är det mest övningar och inte match. Då har vi börjat med det och sedan brutit ner till andra saker... Det skulle jag säga att det är det som dem vill, jag tror dem känner att via bollspel är det lättast att kommunicera med varandra och jag har sagt att vi kommer komma dit när vi är utomhus så kommer vi ta fram det och prova på även andra bollspel som dem kanske inte är vana vid och det upplever jag fungerar bra, att dem får prova på lite nya saker som dem inte gjort tidigare. Det är lite min tanke också att dem inte alltid ska göra det dem helst vill göra, självklart ska dem få prova på det också men jag är inte så mycket för att bara köra bollspel och det vet mina elever om.

J: Vad är enligt dig viktigast att tänka och fokusera på vid det första mötet med en nyanländ?

L: Samma sak som jag tycker med alla andra människor. Att se dem och lära sig namnen är det viktigaste. Det kan vara väldigt svårt men jag tycker det är viktigast.

J: Hur tror du att idrotten fungerar som integrationsarena?

L: Jättebra

J: Varför det?

L: Eftersom dem inte är lika fysiska med varandra i andra ämnen som dem är i idrott. Dem sitter större delen av tiden vid en bänk och läser och skriver men här får dem dels röra på sig tillsammans, dem får samarbeta på ett annat sätt. I samarbetet får dem jobba nära varandra vilket dem inte får på samma sätt i andra ämnen. Jag tror att det är jätteviktigt för då lär man känna personen eller personerna på ett annat sätt och det är väl också något man märker på GIH när man har gått där att det blir annorlunda att studera som student på GIH än på KTH till exempel, det blir en helt annan sammanhållning, man lär känna varandra på annat sätt. Det tror jag också att dem får mer av här på skolan på idrotten, dem umgås på ett annat sätt och måste klara av uppgifter på ett annat sätt.

J: Nu har visserligen vi samma lärarutbildning men ändå, hur upplever du att din utbildning tagit upp det här med integration och berört det ämnet?

L: inte alls, det är ingenting vi tagit upp över huvud taget. Vi har pratat om barn med särskilda behov, väldigt lite, haft en liten kurs i det. Men ingenting om annan etnicitet eller nyanlända på det sättet.

J: Du som kille, upplever du eller tror du att du får mer respekt av elever till skillnad från kvinnlig lärare? Utan att generalisera men utifrån mina tidigare erfarenheter upplever jag att jag ibland fått stå upp väldigt mycket för mig själv på grund av vissa kulturer som kan ha en annan kvinnosyn. Upplever du något sådant?

L: Nej jag tänker inte på det men däremot har jag kollegor som påpekar det att jag har en annan respekt hos eleverna än vad dem har, så det förekommer säkert. Men sen tror jag också att det är lite personligt. Det är tråkigt att det är så, att det ska påverka om man är man eller kvinna men samtidigt tror jag att jag är väldigt bestämd, jag är konsekvent och har mina regler. Jag tror att det är lite personlighetsgrej, jag vet inte hur jag hade blivit bemött om jag var tjej... det är svårt att veta. Men ett råd och tips blir att stå på sig, vara konsekvens och behandla alla likvärdigt. Det gör att man vinner deras respekt, du ser alla. Och det är en utmaning i sig såklart.

Bilaga 6

Intervju 4

J: Du hann redan berätta lite här innan.. Men hur ser de ut här på skolan? Tar ni in mycket nyanlända?

L: Nå egentligen så analyseras det inte via X, utan de har ju nu under åren.. jag har nu jobbat.. va blir det.. sjuttonde året här.. fungerat just via X. Men visst ibland efteråt, att de är inte nyanlända utan de är redan integrerade när de kommer.

J: Ja, precis...

L: Så att.. hur ofta de nu kommer. Egentligen borde man ju.. under de senaste åren så faktiskt har det nu kommit några som inte varit så integrerade.. men de har nog kommit från typ.. jag fick till exempel en flicka från ukraina ifjol men då hade hon varit i förberedande undervisning någon annanstans, så det är oftast systemet, att de är i förberedande före de kommer hit.

J: Mm.. ja okej.

L :Sen kan det ju vara.. Vi har mycket så kallade ”X barn”. Föräldrarna eller pappan eller mamman jobbar på ett sånt här företag här i X. Och de kan ju komma direkt då. Så det är ju förstås lite jämförbart med nyanlända och hur man ska bemöta dem.

J: Ja precis. Jag tänker.. Hur länge brukar de vara i sånär förberedande klasser innan de blir integrerade hit?

L: Nå.. De är ju alltid någon annanstans i förberedande.. Men att nog har jag haft under de senaste åren som har kunnat ganska dålig svenska när de har kommit..

J: Ja okej. Du undervisar ju i gymppa, och jag tänker att hur ser deras idrottsbakgrund ut? Vad brukar de ha för erfarenheter av idrott och gymppa som ämne?

L: Nåå.. Nu till exempel de två som jag har haft.. Jag har varit alterneringsledig mest ifjol.. Men de som kom då ifjol till min undervisning. Och nu då iår.. De kommer kanske inte ifrån så. Den ena är från Europa, inte så avvikande kultur. Så hon har varit i många saker på samma nivå.

J: Mm.

L: Men sen ha det varit lite sådär udda.. Till exempel redskapsgymnastik har inte hon gjort.

J: Nä jaha..

L: Så det är jag ganska förvånad över.. Från före detta östspråk land där man satsar på gymnastik. Men det är tydligen så fattigt då på vissa ställen så att de inte har redskap.

J: Nä det kan ju vara så..

L: Mm. Och sen förstås vissa bollspel. Och sen kanske simning. Simhallar finns inte.

J: Nä precis.

L: Och att lite sånadär specialsaker har hon då inte gjort. Mm.. och förstås skidning och skridskoåkning har hon då heller inte gjort. Men sen då hon som kommer från latinamerika har då plötsligt skrinna..

J: Jaha just det, där ser man..

L: Ja så det var ju lite roligt.

J: Ja

L: Och hon va ju jättebra på de då. Och hon va då jätteivrig förstås.. Och på fotboll.. Och mera på en medelnivå. Men hon har då inte heller gjort sånadär typiska för här i nordn. Att kanske inte den där bredden som vi har här.

J: mm..Ja

L: Sen när jag tänker på några från mellanöstern. Så de kan då vara specialiserade på volleyboll.

J: Mm

L: Så de har då varit deras kultur.

J:Ja det verkar vara några få som man har gjort..

L: Ja precis. Och där var det sen då.. Där va de då andra utmaningar. Men deras helger och fester och ofta borta och sådär.

J: Ja okej

L: Jag har haft såna från afrika.

J: Mm

L:Och där verkar det också i den här muslimska kulturen.. Jag vet inte om de har någonting med cykling.

J: Jaha. Hur menar du då?

L: Om de inte riktigt har cyklar eller får cykla.. Då för kvinnor.

J: Jaha. Det har jag aldrig hört

L: Jå jag vet inte. Eller är det bara det att de inte kunnat. Eller en inställning hemifrån.. Så då har det varit att jag kört ill simhallen.

J: Mm

L: Och där märker jag med de mörkhyade eleverna. Eller de enstaka som jag haft. Att där har det varit utmanande med den där simningen.. Så att att.. Där har det behövts lite extra insatser.

J Ja precis. Och den är ju ganska.. att har man inte de från början så kan det vara svårt.. Här lär man sig så tidigt att simma

L: Ja precis. Och samma är det ju med skidning och skridsko. Där har det också varit ganska så utmanande

J: Mm precis

L: Jå men ofta har de ju haft lite lättare att integrera sig de som kommit ifrån lite liknande bakgrund. Både utseendemässigt och kulturella bakgrund

J: Mm ja.

L: Ja och sen vad var det jag tänkte på.. Jå sen har vi ju de här X-barnen, sånadär indiska elever och såhär. Så det har varit hemskt intressant.. för de har ju som så härlig kultur när de är så hemskt artiga till exempel. De e som de enda eleverna som liksom e sådär ”thank you for the lesson” och så där.

J: Haha, jaa. Det låter ju trevligt

L: Jå. Så att det är ju helt underbart. Man blir ju paff första gången. Haha..

J: Jå haha,

L: Sen är det ju här också just den här simningen. En pappa som tog kontakt och bara ”jå att du vet, att vi simmar ju inte i Indien”.

J: Jaha jaa just det.. Hur gjorde du då?

L: Jå så att.. Där har det ju behövts lite extra insatser.

J: Ja precis.

L: Men att vi kanske då spelar lite cricket någon gång då istället.

J: Ja ja

L: Det har nu inte heller varit så.. Man märker ju att de inte har gjort några grovmotoriska saker. När de kommer från mera stadsmiljöer och sådär. De har inte varit i skog och mark.. Lite som våra ungar idag. De kan ha problem med att hoppa på ett ben och.. inte ha så mångsidig bakgrund..

J: Ja.. Jag tänker ännu på det här med erfarenheter.. I vår uppsats så tar vi upp det här om hur olika erfarenheter möts och hur det påverkar hur man lär sig, beteer sig och så vidare.. Och då tänker jag att du har ju ett klassrum med olika bakgrunder och erfarenheter.. Hur ser du på det? Ser du några hinder/tillgångar?

L: Alltså joo

J: Om du förstår hur jag menar?

L: Ja alltså jo: Jag är ganska intresserad av det här flyktingundervisning och såhär. Och jag skulle kunna tänka mig att jobba mera med sånt..

J: Mm.

L: Så att ja ja ser de nog som en tillgång. Och just det här att man har någon som kan introducera nånting. Som till exempel cricket då och de här.. Jag är en sån typ som intervjuar dem ganska så här. Som att ”hurudan har din skolgång varit?” och så där. Och ”vad har ni sysslat med?”. Och om de är nånting så kan man försöka tillföra om de vill.

J: Mm. Jag tror det är bra att se det på ett sånt sätt. Att inte se de som ett..

L: Problem

J: Nä precis..

L: Sen har vi också haft till exempel en flicka här nu som är muslim. Och har nu i år tagit på sig den här.. vad den nu heter.. den här som täcker håret.

J: mm

L: Så då till exempel i pardansen så har vi löst det så att hon får dansa som manligt kön. Så hon är då i pojkrollen.

J: Okej. Hur fungerar det?

L: Och jo det har fungerat. Vi har sånadär parleksdanser och så här..

J: Ja precis

L: Och sen får hon inte simma. Eftersom X simhall inte godkänner några kläder på.

J: Nä just det. Så simmar hon inte alls

L: nä..

J: Okej.. Jag tänker så där annars. Har du några andra speciella arbetssätt när det kommer till nyanlända? Hur tänker du när du bemöter och försöker integrera dem? Du har ju sagt lite här redan.. Men jag tänker om du har något annat som du vill tillägga?

L: Ja nog är det ju det här.. För det första så satsar jag mycket på den här gruppkonstitutionen och gruppbildning och..atmosfären och hur man behandlar varandra. Som mycket starkt kommer i den här nya läroplanen.

J: Mm.

L: Det har nog alltid varit viktigt för mig... Hur man betar sig. Och då är det kanske extra.. Nå nu har jag till exempel i år haft stora grupper i sjuan och åttan. De har varit till och med 23.. 24 stycken

J: Mm

L: Så lite specialbemötande. Ordna med skidor så att hon får pröva skidåkning och ordna med skridskor, som de inte har haft och så där. Och liksom.. Differentiering i undervisningen..

J: Mm precis.

L: Och till exempel i redskapsgymnastiken har jag gett lite lättare uppgifter och så här..

J: Ja.

L: Att att.. försöka inkludera på alla sätt. Och förstås inte bara det här innehållsmässiga utan just den här sociala.

J: Ja precis. Det är ju också vitkigt.. Att man liksom också tänker på den biten också. Men ja.. Du har ju nämnt den här simningen till exempel.. Men tycker du att det finns några andra specifika moment i läroplanen som du tycker är svårare eller lättare att arbeta med?

L: Mm. Just med integreringen?

J: Ja precis. Du nämnde ju simningen.. Men att.. Finns de några fler som du, det här, tänker på?

L: Nå kanske de här vintergrenarna.

J: Mm

L: Där upplever jag iallafall rädslor.. Som till exempel hon som kom ifjol så hon ville inte så gärna skida

J: Nä just det. Hur gör du då?

L: Men jag försökte med korta stunder och göra det lite längre och såhär.. Och samma med skridskoåkningen. Så att kanske de här vintersporterna.

J: Mm

L: Och sen sånahär nya som då råkar vara för henne.. hon hade då aldrig gjort redskapsgymnastik. Så där fanns lite rädsломoment.

J: Ja precis.

L: Som då vi körde lite parkour och så där.. Så.. men sen råkar hon va ganska sådär bollspels människa och intresserad av det

J: Mm.

L: Och det är ju som.. det är ju en lättare tröskel.

J: Ja precis.

L: Det är mera med de här grenarna som har mera svårare moment..

J: Ja precis. Där det är mera komplext

L: Ja precis. Men sen är det ju sånadär andra saker som att hitta fysiskt till olika ställen.. Vi har en skolan där vi som ska röra oss till olika planer och såna saker har ju varit lite utmanande under åren.

J: Ja..

L: Och just om eleven inte cyklar och.. och det tar längre och gå..

J:

Ja rent praktiska saker..

L:

Jå. Och kommunikationsproblem lite med det här.. Hon som anlände iår att att.. det tar tid innan det hittar till rätt ställe på morgonen 8:15.. Att det kan ta några veckor..

J: Jå. Hur gör du där då?

L: Men jo, det är ju att ha förståelse och reda ut och.. ha hjälp av lite.. om man har assistenter och klassföreståndare..

J: Ja precis det. Tycker du att det finns några moment som känns tacksamma att jobba med?

L: Nå just.. Personligen så är jag intresserad av olika kulturer så att. Så då har det med åren varit intressant att få en inblick i hur kulturen i mellanöstern och såhär. Och sen, just att delge de här grupperna.. och de kanske hinner mera med det i de här andra ämnen men att. Vi är så aktiva så vi hinner inte prata så mycket.

J: Ja. Ja tänker just på den biten också. Om man kommer som ny.. och inte riktigt kan språket och såhär. Då borde ju gymppan ändå vara ganska tacksam..

L: Absolut!

J: Hur ser du överlag på idrott som integrationsarena?

L: En tillgång. Att få vara med. Det är nog viktigt att de får komma med med de här andra ungdomarna. Det är ju ofta att de måste vara med de här yngre elever.

I: Ja precis

L: Vi hade ju faktiskt en sån här föreberedande klass här ännu för två år sen. Men nu har den lokaliserats.. den var på svenska. Men nu har den lokaliserats någon annastans här i stan. Jag vet inte var de är nu..

J: mm

L: Så att där integrera vi ju då lite. Att de kom med i vanliga, men de va kanske mera i lågstadie nu när jag tänkter efter.. Men planen var att de skulle komma med. Men sen var det kanske att det böt mest fysiskt. Men att det är ju absolut de här praktiska ämnena..

J: Mm Jå

L: Så då kan de vara i vissa ämnen på sin egen nivå.

J: Ja och de är ju skönt för dom säkert att få komma med de som är jämnåriga och såhär.

L: Jå

J: Sen e sista fråga ännu.. Måst se så jag har fråga alla andra.. Öhm ja. Men ja jag tänker på lärarutbildningen.. Behandla ni då nå sånahär frågor kring integrering av nyanlända.. och mångkultur och sånt?

L: Det var kanske inte så mycket i och med att vi kanske inte hade haft så mycket invandring här då ännu men.. Det fanns ju nog här på kusten så att.

J: Nej precis

L: Det kommer jag ihåg att vi va hade då två studieveckor, på den tiden, mångkulturism

J: Ja just det. Hur var det då?

L: så att det var nog helt intressant. Sen hade vi kanske fem studieveckor, men det var ju mera integrering av handikappidrott.

J: Ja precis. Det brukar ofta va den biten som.. blir mera uppmärksammas

L: men att inte desto mera